القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ

ډیر ځله | به آرزو کوی | هغه خلق | چه کافران شول | چه کاش دوی وے | مسلمانان | دوی پریږده

هغه خلق کوم چه د کفر لار اختيار کړے ده دا آرزو به کوی چه اے کاش دوی مسلمانان شوی وے. دوی پریږده

يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

چه خوری | او فائده واخلی | او په غفلت کښے دې ساتی دوی لره | اُمید | بیا زر به | دوی پوهه شی

چه خوری (څښی) او فائده اخلی او (غلط) اُمید دوی نه په غفلت کښے غورزوی پس ډیر زر به ورته معلوم شی

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ

او نه دے هلاک کړے مونږ | هیڅ کلے | مګر | هغه د پاره | یو لیکلے شوے | وخت مقرر وو | نه شی وړاندې کیدے

او مونږ هیڅ یو کلے نه دے هلاک کړے مګر د هغه د پاره یو لیکلے شوے وخت مقرر وو ، یو قوم د خپلے

مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي

هیڅ اُمت | د خپل مقرر وخت نه | او نه | هغه وروستو پاتے کیدے شی | او کافرانو دوئیل | اے هغه سړیه

نیټے نه نه خو وړاندې کیدے شی او نه وروستو پاتے کیدے شی. او دوی وائی چه اے هغه سړیه! چه

نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ

په کوم چه نازل شوے دے | (دا) قرآن | بیشکه ته | دیوانه یې | ولے ته نه راولے مونږ ته | فرښته

(ستا د وینا مطابق) قرآن د رباندې نازل شوے دے ته خو تیار لیونے یې. که چرے ته رښتینے یې نو مونږ ته

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ

که چرې | یې ته | له رښتیا ویونکو نه | مونږ نه نازلوو | فرښتے | مګر | په حق سره

(څپله) فرښتے ولے نه را مخامخ کوے. (ورته دوایه) مونږ خو هسے فرښتے نه رالیږو مګر په حق سره

وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ

او نه به شو ورکولے دوی ته | هغه وخت | مهلت | بیشکه مونږ | نازل کړو | دا ذکر (قرآن) | او بیشکه مونږ | د دې

او هغه وخت به دوی ته هیڅ مهلت ورکولے نه شی. بیشکه دا قرآن مونږ نازل کړے دے او هم مونږ به د

لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾

حفاظت کوونکی یو | او بیشکه رالیږلی دی مونږ (پیغمبران) | وړاندې له تا نه | په وړومبنو امتونو کښے

دې حفاظت کوو. او بیشکه مونږ له تا نه وړاندې تیرو قومونو ته هم پیغمبران لیږلی وو ،

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ كَذَٰلِكَ

او نه به راتلو دوی ته | څوک | رسول | مګر دوی به هغه پورے | ټوقے کولے | دغه شان

او هیڅکله داسے نه وه شوے چه هو مونږ یو رسول لیږلے وی او هغوی ورپورے ټوقے نه وی کړے د غه شان

نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ

مونږ اچوو دا | په زړونو کښے | د ګناهګارانو | دوی ایمان نه راوړی | په دے | او بیشکه تیر شوے دے

مونږ دا (ټوقے) د مجرمانو په زړونو کښے وراچوو. دوی په دې (قرآن) ایمان نه راوړی او د پخوانو خلقو نه

سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ ⑬ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوْا فِيْهِ

رسم | دَ پخوانو خلقو | او که چرې پرانیزو موږ | په دوی | یوه دروازه | له آسمان نه | او دوی په هغې کښې

هم دغسې دستور راغلی دی . او که موږ دوی ته په آسمان کښې یوه دروازه پرانیزو بیا دوی په دې کښې

يَعْرُجُوْنَ ⑭ لَقَالُوْٓا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ

خیژی | نو خامخا به دوی وائی | چه بیشکه | بند کړے شوی | زمونږ سترګے | بلکه | موږ | هغه خلق یو

بره هم وخیژی . نو هم دا به وائی چه زمونږ نظربندی وکړے شوه ، بلکه په موږ ده خو سم دم

مَّسْحُوْرُوْنَ ⑮ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّزَيَّنّٰهَا

چه جادو راند شوی دی | او یقینًا | موږ جوړ کړل | په آسمان کښې | برجونه | او ښائسته کړی دی موږ دا

جادو وکړے شو . او موږ ده په آسمان کښې غټ غټ ستورې جوړ کړی دی او هغه موږ کتونکو ته

ع ۱۵ ۱

لِلنّٰظِرِيْنَ ⑯ وَحَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ⑰ اِلَّا مَنِ

دَ کتونکو دَ پاره | او حفاظت کړے دے موږ دَ دے | دَ هر | شیطان | مردود نه | مګر هغه څوک چه

ښائسته کړی دی ، او هغه مو دَ هر شیطان مردود نه محفوظ کړی دی . مګر څوک چه

اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ مُّبِيْنٌ ⑱ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا

په غلا واوری | پس ورپسې لګی هغه پسے | یوه شعله | روښانه | او زمکه | خوره کړے ده موږ

په غلا خبره آوریدل وغواړی نو روښانه شعله ورپسے ورشی . او موږ زمکه خوره کړے ده

وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُوْنٍ ⑲

او موږ غورزولی دی | په دې کښې | غرونه | او راټوکولی دی موږ | په دې کښې | هر څیز | مناسب

او موږ په دے کښې غرونه اچولی دی او په هغې کښې مو هر قسم څیزونه په اندازه راټوکولی دی .

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهٗ بِرٰزِقِيْنَ ⑳ وَاِنْ

او پیدا کړی دی موږ | تاسو دَ پاره | په دې کښې | سامان دَ ژوند | او چه نه یئ تاسو | هغه ته | رزق ورکوونکی | او نه دے

او په هغې کښې مو تاسو له هم دَ ژوند سامان جوړ کړے دے او هغه چاله (هم) چه تاسو ورله دَ روزئ انتظام نه کوئ . او

مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا خَزَآئِنُهٗ وَمَا نُنَزِّلُهٗٓ اِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ㉑

هیڅ څیز | مګر | موږ سره دی | خزانے دَ هغې | او موږ نه نازلوو هغه | مګر په اندازے | مقرر دَ (سره)

هیڅ څیز داسے نشته چه دَ هغې خزانے موږ سره نه وی او موږ هغه په مناسب اندازے سره نازلوو

وَاَرْسَلْنَا الرِّيٰحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَسْقَيْنٰكُمُوْهُ

او لیږلی دی موږ | هواګانے | دَ که (دَ اوبو نه) | پس راوروی دی موږ | له آسمان نه | اوبه | پس څښولی دی موږ تاسو ته هغه اوبه

او دَ اوبو نه دک بادونه هم موږ رالیږو ، بیا موږ له آسمان نه اوبه راوروو ، بیا موږ هغه اوبه په تاسو څښوو

وَمَآ اَنْتُمْ لَهٗ بِخٰزِنِيْنَ ㉒ وَاِنَّا لَنَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَنَحْنُ

او نه یئ | تاسو دَ هغې | جمع کوونکی | او بیشکه موږ | ژوندی ورکوو | او موږ مرګ راولو | او هم موږ

او دغه اوبه تاسو پخپله راجمع کولے نه شئ . او بیشکه هم موږ ژوند ورکوو او مرګ راولو او هم موږ به

الْوٰرِثُوْنَ ﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

وارثان یو | او بیشکه | مونږ ته علم دے | د وړاندېنو خلقو (هم) | له تاسو نه | او بیشکه مونږ ته علم دے

وارثان یو ۔ او کوم خلق چه تاسو نه وړاندې تیرشوی دی مونږ هغه هم پیژنو او کوم چه تاسو نه وروستو راتلونکی دی

الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ﴿۲۴﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۵﴾

د وروستنو (هم) | او بیشکه | هم ستا رب به | جمع کړی دوی | بیشکه هغه | د حکمت خاوند | پوهه دے

هغه هم پیژنو ۔ او بیشکه ستا رب به دا ټول را جمع کړی ۔ هغه د حکمت خاوند په هر څهٔ پوهه دے

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۶﴾

او بیشکه | پیدا کړے دے مونږ | انسان | او چه کړنګیدونکے خټے نه | تورے چقړے نه | څخاشوے

او بیشکه مونږ انسان د کړنګیدونکے تورے څخاشوے خټے نه پیدا کړے دے ۔

وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ ﴿۲۷﴾ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ

او پیریان | مونږ پیدا کړی وو | له دے نه وړاندې | د اور | ګرم نه | او هر کله چه وویل | ستا رب

او پیریان مو د دے نه وړاندې د بے لوګی اور نه پیدا کړل ، او هر کله چه ستا رب

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۸﴾

فرښتو ته | بیشکه زهٔ | پیدا کوونکے یم | د انسان | د او چه کړنګیدونکے خټے نه | تورے چقړے نه | څخاشوے ۔

فرښتو ته وویل چه بیشکه زهٔ انسان پیدا کوونکے یم د کړنګیدونکے تورے څخاشوے خټے نه

فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ

بیا هر کله چه | زهٔ ئے برابر جوړ کړم | او پو کړم | په ده کښې | د خپل روح نه | نو تاسو پریوزئ | ده ته

نو هر کله چه زهٔ ئے برابر جوړ کړم او د خپل طرف نه پکښے روح واچوم ، نو تاسو ورته په سجده

سٰجِدِيْنَ ﴿۲۹﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿۳۰﴾ اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ

سجده کوونکی | پس سجده وکړه | فرښتو | ټولو د دوی | په جمع | سوا | د ابلیس نه

پریوزئ ، نو ټولو فرښتو ورته په جمع سجده وکړه خو یو ابلیس ورنهٔ کړه

اَبٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۱﴾ قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ

دهٔ انکار وکړو | چه شي دے | د سجده کوونکو سره | دهٔ فرمایل | اے ابلیس! | په تا څهٔ وشول | چه ته نهٔ شوے

هغهٔ سجده کوونکو سره د شاملیدو نه انکار وکړو ۔ الله تعالیٰ وفرمایل اے ابلیس! په تا څهٔ وشول چه په

مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۲﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ

سره | د سجده کوونکو | دهٔ وویل | زهٔ (هغه) نهٔ یم | چه سجده وکړم | انسان ته | چه پیدا کړے دے تا هغه

سجده کوونکو کښے شامل نهٔ شوے ۔ هغهٔ وویل چه دا نهٔ شي کیدے چه زهٔ داسے انسان ته سجده وکړم

مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۳۳﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿۳۴﴾

د او چه کړنګیدونکے خټے نه | د تورے چقړے نه | څخاشوے | دے فرمایل پس ووځه | دلته نه | پس بیشکه ته | رټلے شوے یے

چه هغه تا د کړنګیدونکے تورے څخاشوے خټے نه پیدا کړے دے الله وفرمایل دلته (جنت) نه ووځه بیشکه ته رټلے شوے یے ۔

وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ۝٣٥ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْٓ

او بیشکه | په تا باندې | لعنت دے | تر ورځې د جزا | وئے ویئیل | اے زمارببه ! | پس مهلت راکړه ماته

او په تا به تر قیامته لعنت وریږي ، هغهٔ وویئیل اے زمارببه ! (بس دومره) ماته د حشر

اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝٣٦ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝٣٧ اِلٰى يَوْمِ

تر هغې ورځې چه | (مړي) به راژوندي شي | وفرمائیل | بیشکه ته | له مهلت ورکړے شوونه یې | تر هغې د ورځې پورې

تر ورځې پورے مهلت راکړه . (الله ورته) وفرمائیل (ښه ده) تاته مهلت دے ، تر هغې ورځې پورې

الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝٣٨ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاُزَيِّنَنَّ

چه (د هغې) وخت مقرر دے | دهٔ وویئیل | اے زمارببه ! | په سبب د دې چه تا زهٔ ګمراه کړم | نو زهٔ به ضرور ښائسته کړم

چه د هغې وخت (ماته) معلوم دے . دهٔ وویئیل چه اے زمارببه ! لکه څنګه چه تا زهٔ ګمراه کړے یم نو زهٔ به

لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝٣٩ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ

دوی ته (ګناه) | په زمکه کښې | او زهٔ به ضرور ګمراه کړم دوی | ټول | مګر ستا بندګان | له هغو نه

هم د غښے دوئی ته د مزکے په مخ (ګناهونه) ښائسته ښکاره کړم او ټول به خامخا ګمراه کړم سوا ستا د هغه بندګانو

الْمُخْلَصِيْنَ ۝٤٠ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيْمٌ ۝٤١ اِنَّ عِبَادِيْ

چه مخلص دي | وفرمائیل | هم دا ده | لاره | ما پورے | نیغه | بیشکه (کوم چه) زما بندګان (دي)

نه چه مخلص دي ، الله وفرمائیل ماته د رارسیدو هم دا نیغه لاره ده ، زما په بندګانو به یقیناً

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ۝٤٢ وَاِنَّ

نشته دے | ستا | په هغوی باندې | څهٔ غلبه | مګر څوک چه | پیروي وکړي ستا | له ګمراهانو نه | او بیشکه

ستا زور نه چلیږي ـــــ مګر په هغه خلقو چه څوک ستا پیروي کوي او ګمراه شوي وي او دوزخ

جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝٤٣ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ

دوزخ | ځائے د وعدے دے د دوی | د ټولو | د دے | اووهٔ (۷) | دروازے دي | د هرې دروازے د پاره

یقیناً د دے ټولو د وعدے ځائے دے ، د دے اووهٔ دروازے دي ، د هرے دروازے

مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ۝٤٤ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۝٤٥ ع ۳

له دوی نه | برخه ده | جدا کړے شوے | بیشکه | پرهیزګاران به | په باغونو | او چینو کښې (دي)

د پاره په دوی کښې جدا جدا برخه مقرر ده . بیشکه پرهیزګاران به په باغونو او چینو کښې د سیل

اُدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ اٰمِنِيْنَ ۝٤٦ وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ

تاسو داخل شئ په دې کښې | په سلامتۍ سره | په امن سره | او مونږ به وباسو | هغه څهٔ | چه د دوی په سینو کښې دي

(ورته ویلے شي) چه تاسو په دې کښې په امن او سلامتۍ سره داخل شئ ، او مونږ د دوئی د سینو نه چه څهٔ (بغض)

مِّنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ۝٤٧ لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا

له کینے نه | (دوی به) وروڼه ورونړه | په تختونو (ناست) | یو بل ته مخامخ | نهٔ به رسي دوی ته | په دې کښې

کینه وي وبه باسو چه د ورونړه په شان به یو بل ته مخامخ په تختونو ناست وي ، په هغه ځائے کښې به پرے

نَصَبٌ وَّمَا هُمْ مِّنْهَا بِمُخْرَجِيْنَ ﴿۴۸﴾ نَبِّئْ عِبَادِيْٓ

خهٔ تکلیف | او نهٔ به | دوی | ذدې نه | ویستلے شي | خبروکړه | زما بندګانو ته

خهٔ تکلیف نهٔ رارسي او نهٔ به ترے نه چرے بهر ویستلے شي. (اے نبی) زما بندګانو ته خبر ورکړه چه زهٔ

اَنِّيْٓ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۴۹﴾ وَاَنَّ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ

چه بیشکه زهٔ | بخښونکے | مهربان یم | او بیشکه | زما عذاب | هم دا | عذاب

ډیر بخښونکے زیات رحم کوونکے یم. او زما عذاب هم ډیر دردناک عذاب

الْاَلِيْمُ ﴿۵۰﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ ﴿۵۱﴾ اِذْ دَخَلُوْا

دردوونکے دے | او خبروکړه دوی ته | ذ میلمنو | ذ ابراهیم | هرکله چه دوی داخل شول

دے. او دوی ته ذ ابراهیم علیه السلام ذ میلمنو قصه واوروه، هرکله چه دوی هغهٔ له

عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ۗ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُوْنَ ﴿۵۲﴾ قَالُوْا

په ده | نو دوی ووئیل | سلام | (ابراهیم) ووئیل | بیشکه مونږ | له تاسو نه | ویریږو | دوی ووئیل

ورغلے نو دوی سلام وکړو، (ابراهیمؑ) ووئیل چه مونږ خو له تاسو نه ویریږو. دوی ووئیل چه

لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿۵۳﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِيْ

مهٔ ویریږه | بیشکه مونږ | زیرے درکوو تاته | ذ هلک | هوښیار | دهٔ ووئیل | آیا تاسو زیرے راکوئ ماته

چه تهٔ مهٔ ویریږه مونږ تاته ذ یو هوښیار خوئے ذ پیدا کیدو زیرے درکوو. ابراهیم علیه السلام ووئیل چه تاسو

عَلٰٓى اَنْ مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ﴿۵۴﴾ قَالُوْا

سره ذدے چه | رسیدلے دے ماته | بوډا والے | نو ذ څهٔ | زیرے راکوئ تاسو | دوی ووئیل

ماله په دے حال کښے زیرے راکوئ چه زهٔ بوډا شوے یم پس ذ څهٔ خبرے زیرے راکوئ. فرښتو ووئیل

بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ﴿۵۵﴾ قَالَ وَمَنْ

زیرے درکوو مونږ تاته | په رښتیا | پس مهٔ کیږه تهٔ | له نا اُمیده خلقو نه | دهٔ ووئیل | او څوک

مونږ تاله ذ یو رښتینی څیز زیرے درکوو، نو تهٔ نا اُمیده کیږه مهٔ. ابراهیم علیه السلام ووئیل، ذ

يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ﴿۵۶﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ

نا امیده کیږی | له رحمت نه | ذ رب خپل | سوا ذ ګمراهانو نه | دهٔ ووئیل | پس څهٔ | مو عاده ستاسو

ګمراهانو نه سوا څوک دی چه ذ خپل رب نه به نا اُمیده کیږی. دهٔ ووئیل چه اے فرښتو! تاسو

اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۵۷﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۵۸﴾

اے | رالیږلے شوو (فرښتو) | دوی ووئیل | بیشکه مونږ | رالیږلی شوی یو | طرف ذ یو قوم ته | چه مجرمان دی

په څهٔ پسے راغلی یئ؟ دوی ووئیل چه مونږ ذ نافرمانو ذ یو قوم طرف ته رالیږلے شوی یو.

اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۗ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۹﴾ اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَآ

سوا ذ لوطؑ ذ خاندان نه | بیشکه | مونږ به خامخا نجات ورکړو دوی | ټولو ته | سوا | ذ ده ذ ښځے نه | مونږ مقرر کړے دے

سوا ذ لوطؑ ذ کور والو نه، مونږ به دوی ټول بچ کړو، سوا ذ هغهٔ ذ ښځے نه چه مونږ فیصله کړے ده چه هغه

وقف لازم

اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ ۣالْمُرْسَلُوْنَ ﴿٦١﴾

بېشکه هغه | به له پاتې کېدونکو نه وي | پس هرکله چه | را غلل | خاندان د لوط (ته) | رالېږل شوي (فرښتې)

بېشکه وروستو پاتې کېدونکو نه ده. پس هر کله چه فرښتې د لوط علیه السلام کور ته راغلې.

قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿٦٢﴾ قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا

ده وویل | بېشکه تاسو | خلق یئ | نا آشنا | دوی وویل | (نه) بلکه | راوړې دي موږ تا ته | هغه (عذاب)

ده ورته وویل تاسو خو نا آشنا خلق ښکارئ. دوی ورته وویل چه نه بلکه موږ خو درته هغه شیز

كَانُوْا فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٦٤﴾

چه په هغې کښې به | دوی شک کولو | او راوړي دي موږ تا ته | رښتیني (حکم) | او بېشکه موږ | رښتیني یو

راوړې دے چه دوی به پکښې شک کولو. او موږ تا ته یقیني واقع کېدونکې شیز راوړې دے او موږ بالکل رښتیني یو.

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ

نو اوباسه | خپل کورِ والا | په یوه برخه کښې | د شپې | او ته څه | د دوی نه وروستو

نو د شپې په یوه برخه کښې خپل کور والا اوباسه او ته د ورپسې وروستو وروستو څه

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٥﴾

او شا ته دِ نه ګوري | له تاسو نه | هیچوک | او لاړ شئ | د کوم ځائے | چه تاسو ته حکم کړے شي

او په تاسو کښې دِ هیچوک شا ته نه ګوري. او د کوم ځائے چه درته حکم شوے دے هلته لاړ شئ.

وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوْعٌ

او موږ فیصله ولېږله | طرف د هغه ته | د دې خبرې | چه | جرړه | د دې خلقو | به پرېکړې شي

او موږ د هغه (لوط) طرف ته د دې خبرې فیصله ولېږله چه صبا راخیژي نو د دې خلقو به جرړې

مُّصْبِحِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ

د صبا کېدو سره | او راغلل | ښار والا | چه خوشحالي ئې کوله | ده وویل | بېشکه

غوڅې شوي وي. او د (په دے کښې) د ښار خلق خوشحاله خوشحاله راغلل. (لوط) وویل چه دا خلق

هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِيْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿٦٩﴾

دا خلق | زما مېلمانه دي | پس تاسو ما مه رسوا کوئ | او ووېرېږئ | د الله نه | او ما مه بې عزته کوئ

خو زما مېلمانه دي پس تاسو ما مه شرموئ. او د الله تعالیٰ نه ووېرېږئ او زما بې عزتي مه کوئ

قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِيْٓ

دوی وویل | آیا موږ ته نه وو منع کړے | د ټولې دنیا (د مرستې) نه | ده وویل | دا | زما لوڼړه دي (د دوی سره نکاح وکړئ)

دوی وویل آیا موږ ته د ټول جهان (د حمایت) نه نه یې منع کړے؟ (لوط) وویل دا زما لوڼړه دي (د دوی سره نکاح وکړئ)

اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٢﴾

که چرې یئ تاسو | کوونکي | ستا په ژوند دِ قسم وي | بېشکه دوی | په خپله نشه کښې | پاتې ده کانړه وو

که تاسو خامخا څه کول غواړئ (اے نبي) ستا په ژوند دِ قسم وي چه هغوی په خپله نشه کښې ړانده کانړه شوي وو

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ﴿۷۳﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

پس ونیول هغوئ | هیبت ناک آواز | په وخت د نُور ختو کښې | پس کړه مونږ | د کلي پاسنئ برخه | د دې ښکته

نو ونیول راختو سره دوی یوې هیبتناکې چغې ۔ بیا مونږ د دې کلو پاسنئ برخه لاندې کړله

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿۷۴﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

او مونږ ووروول | په دوی باندې | کانړي | له قسمه کانړو نه | بیشکه | په دې کښې

او مونږ په دوی باندې د کنکرو کانړي ووروول ، یقیناً په دې کښې د غور او

لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿۷۵﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ مُّقِيْمٍ ﴿۷۶﴾ اِنَّ

نخښې دي | غور او فکر کوونکو د پاره | او بیشکه دغه (کلي) دي | په یوه نیغه لاره باندې | بیشکه

فکر کوونکو د پاره نخښې دي ـ او بیشکه هغه (کلي) په نیغه آباده لاره باندې (پروت) دے ، بیشکه

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۷۷﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ

په دې کښې | نخښې دي | مؤمنانو د پاره | او بیشکه وو | او سیدونکي د بڼ

په دې کښې د ایمان والو د پاره نخښې دي ۔ او د بڼ اوسیدونکي (یعنې د شعیبؑ د قوم خلق)

لَظٰلِمِيْنَ ﴿۷۸﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۘ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۹﴾

ظالمان | پس بدله واخسته مونږ | له دوی نه | او بیشکه دواړه (کلي) | په ښکاره لاره (پراته) دي

هم ډیر ظالمان وو ۔ او مونږ له دوی نه بدله واخسته او دا دواړه (برباد شوي) کلي په لویه لاره باندې پراته دي

وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۸۰﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا

او بیشکه دروغ وګڼړل | او سیدونکو | د حجر (وادئ) | پیغمبران | او ورکړې مونږ دوی ته | خپلې نخښې

او د حجر (د وادئ) اوسیدونکو خلقو هم پیغمبران دروغژن وګڼړل او مونږ دوئ ته هم خپلې نخښې ورکړې

فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿۸۱﴾ وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ

پس دوی وو | له هغې نه | مخ اړوونکي | او دوی | به تراشل | د غرونو نه

خو هغه خلقو ترې نه مخونه وګرځول ۔ او دوی به په غرونو کښې کورونه کنستل او

بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ﴿۸۲﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ﴿۸۳﴾

کورونه | چه په امن وسیږي | نو ونیول دوی (هم) | یوې چغې | په وخت د سبا کښې

او بې غمه به په کښې اوسیدل ۔ نو دوی (هم) د سحر وخت کښې یوې چغې ونیول

فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَمَا خَلَقْنَا

پس په کار رانغلو | د دوی | هغه (مال) چه | دوی ګټلے وو | او نه دي پیدا کړي مونږ

نو څه چه یې ګټلي وو هغه ئې هیڅ په کار رانغلل او مونږ آسمانونه او

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ وَاِنَّ

آسمانونه | او زمکه | او څه چه | د دې دواړو په مینځ کښې دي | مګر په حق سره | او بیشکه

زمکه او څه چه د دې دواړو په مینځ کښې دي بې کاره نه دي پیدا کړي ، او بیشکه

السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ

قیامت | خامخا راتلونکې ده | پس مخ واړوه | مخ اړول | په ښه طریقه | بیشکه | رب ستا

قیامت خامخا راتلونکې دے ، نو ته په ښه طریقه د دوئ نه مخ وګرځوه ، بیشکه ستا رب د هر څیز

هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي

هم دے ډیر پیدا کوونکے | پوهه | او بیشکه مونږ درکړي دي تاته | اووه (آیتونه) | چه بیا بیا لوستلے شي

خالق دے په هر څه پوهه دے . او مونږ تاته داسے اووه (آیتونه) درکړي دي چه مکرر لوستلے شي

وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا

او قرآن | عظمت والا | مه غوروه | خپل نظرونه | طرف د هغه څه ته | چه فائده ورکړې مونږ

او لوئے قرآن (مو درکړے دے) ته خپلې سترګې قدرله هم په هغه څیزونو پسې مه پورته کوه چه مونږ

بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ

په هغې | جماعتونو ته | له کافرانو نه | او مه غمژن کیږه | په دوی باندې | او رانیکته کړه

د دے (کافرانو) مختلفو قسمونو له ورکړي دي ، او د دوئ په حقله غم مه کوه (دوئ پریږده) او ایماندارو

جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

مټې خپلې | ایمان والو د پاره | او ووایه | بیشکه زه یم | ویروونکے | ښکاره .

نه خپل ځان سترم کړه . او دا ووایه چه زه خو بس ښکاره ویروونکے یم .

كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ

په شان د هغه (عذاب) چه مونږ نازل کړے وو | په هغه تقسیمونکو (کافرانو) | کوم چه | کړے وو | قرآن

لکه څنګه چه مونږ (عذاب) نازل کړه په هغه قسم خوړونکو باندې چا چه قرآن ټوټې ټوټې

عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

ټوټې ټوټې | پس قسم دے په رب ستا | مونږ به ضرور تپوس کوو د دوی | ټولو نه | د هغه عملونو په حقله چه دوی به کول .

کړے وو ، نو ستا په رب مې د قسم وي چه مونږ به د ټولو نه تپوس کوو د هغه کارونو په حقله چه دوی کول .

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

پس صفا صفا اوروه | هغه څه چه | تاته د حکم درکولے شي | او لرې د سیږه | له مشرکانو نه

نو تاته چه د کوم کار حکم شوے دے هغه صفا صفا اوروه او د مشرکانو پروا مه کوه .

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا

بیشکه مونږ کافي یو تا د پاره | د ټوقو کوونکو (خلاف) | کوم خلق چه | جوړوي | الله سره | معبودان

مونږ تاله د ملنډو کوونکو کسانو په مقابله کښې کافي یو او هغه خلق چه د الله تعالیٰ سره بل معبود

آخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ

نور | پس ژر به | دوی ته معلومه شي | او بیشکه مونږ پوهیږو | چه تنګیږي | ستا سینه (زړه)

هم مني نو ډیر ژر به ورته (حقیقت) معلوم شي . او مونږ ته ښه معلومه ده چه د دوی په وینا کانو

بِمَا يَقُوْلُوْنَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ

دَ هغه څه نه | چه دوی وائی | پس پاکی بیانوه | په تعریف سره | دَ خپل رب | او شه

بانې ستا زړه تنګیږی نو ته دَ خپل رب په تعریف سره پاکی بیانوه . او په سجده کوونکو

مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِيْنُ ﴿٩٩﴾

له سجده کوونکو نه | او عبادت کوه | دَ خپل رب | تر دے چه | راشی تا ته | یقینی خبره (یعنی مرګ)

کښې شامل اوسه او دَ خپل رب عبادت کوه . تر دے چه یقین درته (مرګ ته) راشی ـــــ .

سُوْرَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّثَمَانٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة نحل په مکه کښې نازل شوې ده چه ١٢٨ ایتونه او ١٦ رکوع ګانے دی

(شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

شروع کوم دَ الله په نوم سره چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اَتٰٓى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى

راغے | حکم دَ الله | پس ته تلوار مه کوه دَ هغے د پاره | هغه پاک دے | او اوچت دے

دَ الله تعالیٰ حکم راغے نو تاسو دے دَ پاره تلوار مه کوئ ، هغه پاک دے او دَ هغه څیزونو نه (ډیر)

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ

له هغه څه نه | چه دوی شریک جوړوی | هغه نازلوی | فرښتے | په وحی سره

اوچت دے چه دوی ئے ورسره شریکوی ، هغه فرښتے دَ وحی سره په خپل حکم

مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اَنْ اَنْذِرُوْٓا

په خپل حکم سره | په چا چه وغواړی | له خپلو بندګانو نه | چه | او ویروئ

رانازلوی په خپلو بندګانو کښې چه په چا ئې وغواړی چه تاسو او ویروئ

اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاتَّقُوْنِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

دَ دې نه چه | نشته بل معبود | سوا زما نه | پس هم له ما نه وویریږئ | پیدا کړل هغه | آسمانونه

چه زما نه سوا بل څوک معبود نشته پس هم له ما نه وویریږئ ـ هغهٔ آسمانونه او زمکه

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣﴾ خَلَقَ

او زمکه | په حکمت سره | لوئے دے | له هغه څه نه | چه دوی شریک جوړوی | پیدا کړو هغهٔ

په حکمت سره پیدا کړی دی ، هغه ډیر اوچت دے دَ دوی دَ شریکانو نه ـ هغهٔ انسان

الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٤﴾

انسان | له منی نه | پس ناګهانه | هغه شو | جګړه مار | ښکاره

دَ یو څاڅکی نه پیدا کړو ، بیا هغه په ښکاره (دَ خدائے په باره کښې) په جګړه شو ـ

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا

او څاروی | هغهٔ پیدا کړل دا | تاسو د پاره | په هغے کښې | ګرمه جامه | او فائدے دی | او ځنے له هغے نه

او هغهٔ څاروی پیدا کړل چه په هغے کښې تاسو له ګرمه جامه هم ده او (نورے) فائدے هم دی او دَ هغے نه

تَأْكُلُوْنَ ۝٥ وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ

تاسو خورئ | او تاسو دپاره | په دے کښے | ښائست (دے) | کوم وخت چه | ماښام ئے واپس راولئ | او هر کله چه

تاسو (قسم قسم) خوراکونه کوئ او تاسو دپاره په دے کښے ښائست او شان دے چه ماښام ئے (کورته) واپس راولئ

تَسْرَحُوْنَ ۝٦ وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ

د صباح ئے بوځئ | او هغوی وړی | بارونه ستاسو | هغه ښار طرف ته | چه نه وئ تاسو | رسیدونکی هغه ته

او کله چه سحر ئے څرځایونو ته بوځئ او هغوی ستاسو درانه درانه بوجونه داسے لرے لرے ښارونو ته اوړی چه تاسو ته

اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ۭ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝٧ وَّالْخَيْلَ

مګر په مشقت | د ځانونو | بیشکه | ستاسو رب | ډیر مهربان | رحم کوونکے دے | او (پیدا کړل) اسونه

بغیر د ډیر مشقت نه رسیدلے نه شوئ، بیشکه ستاسو رب مهربان رحم کوونکے دے. او هغهٔ اسونه او

وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ۭ وَيَخْلُقُ مَا

او قچرے | او خرونه | چه تاسو سوارهٔ شئ په هغے باندې | او (هغه) ښائست دی | او هغه پیدا کوی | هغه څه

قچرے او خرونه پیدا کړی دی چه تاسو پرے سورلئ کوئ او ښائست مو هم دے، او هغه داسے څیزونه

لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٨ وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ۭ

چه تاسو نه پوهیږئ. | او الله ته (رسیږی) | نیغه | لاره | او په دے کښے (څنے لارے) | کږے دی

پیدا کوی چه تاسو پرے نه پوهیږئ او نیغه لاره خو الله تعالیٰ ته وررسیږی او په دے کښے څنے لارے کږے هم دی

وَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝٩ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ ع ۹ ۷

او که چرے هغهٔ غوښتلے | نو لازمًا به ئے ښودلے وه تاسو | ټولو ته | هم هغه دے | چا چه | راکوزوله | له آسمان نه

او که هغهٔ غوښتلے نو تاسو ټولو ته به ئے هدایت کړے وو. الله تعالیٰ داسے ذات دے چا چه له آسمان نه تاسو دپاره

مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ۝١٠

اوبهٔ | تاسو دپاره | له دے نه | څښل دی | او له دے نه | (زرغونیږی) اونے | چه په دے کښے | تاسو څروئ (څاروی)

اوبهٔ راکوزوے، هم له دے نه تاسو څښئ او هم له دے نه اونے زرغونیږی چه تاسو په کښے څاروی څروئ

يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ وَالنَّخِيْلَ

هغه زرغونوی | تاسو دپاره | په دے (اوبو) سره | فصلونه | او زیتون | او د قجورو (اونے)

او د دے (اوبو) په ذریعه تاسو دپاره فصلونه، زیتون، قجورے، انګور

وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً

او انګور | او د هر قسم | میوے | بیشکه | په دے کښے | نخښه ده

او د هر قسم نورے میوے زرغونوی، بیشکه په دے کښے د غور او فکر کوونکو

لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝١١ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ

هغه قوم له | چه فکر کوی | او تابع ئے کړل | تاسو دپاره | شپه | او ورځ | او نمر

دپاره غټه نخښه پرته ده. او هغهٔ تاسو دپاره شپه او ورځ تابع کړل، او نمر

وَالْقَمَرَ ۖ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرٰتٌۢ بِاَمْرِهٖ ۖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

او سپوږمۍ | او ستوري (هم) | تابع دي | د هغهٔ په حکم | بیشکه | په دې کښې

او سپوږمۍ هم ـ او ستوري هم د هغهٔ د حکم تابع دي ـ بیشکه په دې کښې ډیرې نخښې

لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا

نخښې دي | هغو خلقو د پاره | چه عقل لري | او څهٔ چه | هغهٔ پیدا کړل تاسو له | په زمکه کښې | مختلف دي

پرته دي هغه خلقو د پاره چه د عقل نه کار اخلي ـ او کوم رنګ په رنګ څیزونه چه هغهٔ په زمکه کښې پیدا کړي دي

اَلْوَانُهٗ ۖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِيْ

رنګونه د دې | بیشکه | په دې کښې | نخښه ده | هغو خلقو د پاره | چه غور کوي | او هم هغه دے | کوم چه

هغه هم تاسو د پاره دي، بیشکه په دې کښې سوچ کوونکو خلقو د پاره نخښې دي ـ او هم هغه دے چا چه

سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوْا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْا مِنْهُ حِلْيَةً

تابع کړو | دریاب | چه تاسو خورئ | له دې نه | غوښه | تازه | او چه تاسو راوباسئ له دې نه | کالي

سمندر تابع کړو چه تاسو له دے نه (د کبانو) تازه غوښه وخورئ او تاسو له دے نه کالي راوباسئ چه

تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا

چه تاسو ئې اچوئ | او ته وینې | کشتۍ | (اوبهٔ) شلوي روانې وي | په دې کښې | او چه تاسو لټوئ

تاسو ئې اچوئ او ته ګورې چه کشتۍ (د دریاب) اوبهٔ شلوي (او روانې وي) دا ځکه چه تاسو د الله

مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٤﴾ وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ

د هغهٔ فضل | او چه تاسو | شکر کوئ | او هغهٔ وغورزول | په زمکه کښې | غرونه

فضل تلاش کړئ او چه د هغهٔ شکر اوباسئ ـ او په زمکه کښې ئې د غرونو میخونه کینبودل چه

اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَّسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥﴾ وَعَلٰمٰتٍ ۚ

چه (نهٔ) زغږوي | تاسو | او دریابونه | او لارې | چه تاسو | لارې بیا مومئ | او څهٔ نورې نخښې (هم)

تاسو (بیا پخې ته) ونهٔ زغږي او دریابونه نهرونه (وبهیول) او لارې ئې جوړې کړې چه تاسو لاره بیا مومئ او (هغه شان نورې نخښې هم)

وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ يَّخْلُقُ كَمَنْ

او په ستورو (هم) | دوی لاره مومي | پس آیا هغه (الله) چه | پیدا کوي | په شان د هغه چا دے

ډیرې نخښې ئې جوړې کړې او د ستورو په ذریعه خلق لارې بیا مومي ـ پس آیا څوک چه پیدا کول کوي د هغه چا په شان

لَا يَخْلُقُ ۗ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ

چه هیڅ هم نهٔ پیدا کوي؟ | بیا آیا تاسو غور نهٔ کوئ؟ | او که چرې | تاسو شمیرل غواړئ | د الله نعمتونه

کیدے شي چه هیڅ نهٔ پیدا کوي نو آیا تاسو (د دومره قدر دلیل) غور نهٔ کوئ؟ او که تاسو د الله د نعمتونو شمیره کول غواړئ

لَا تُحْصُوْهَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ

نو دوبه نهٔ شمیرلے شئ هغه | بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | او الله | پوهه دے | په هغه څهٔ | چه تاسو ئې پټوئ

نو د هغې شمیره نهٔ شئ کولے بیشکه الله بخښونکے ډیر رحم کوونکے دے او الله تعالیٰ ته معلوم دي څهٔ چه تاسو پټوئ

وَمَا تُعۡلِنُوۡنَ ﴿۱۹﴾ وَالَّذِيۡنَ يَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ

او په هغه څه چه تاسو ئې ښکاره کوئ | او هغه څیزونه | چه دوی ئې بللی | سوا د الله نه

او هغه هم چه تاسو ئې ښکاره کوئ۔ او کوم چه دوی د الله تعالیٰ نه سوا بللی، هغوی

لَا يَخۡلُقُوۡنَ شَيۡـًٔا وَّهُمۡ يُخۡلَقُوۡنَ ﴿۲۰﴾ اَمۡوَاتٌ غَيۡرُ اَحۡيَآءٍ ۚ

هغوی نهٔ پیدا کوی | هیڅ څیز | او هغوی خپله پیدا کړے شی | مړهٔ دی | نهٔ دی ژوندی

هیڅ هم نهٔ شی پیدا کولے بلکه هغوی پخپله پیدا کړے شوی دی، هغه خو مړهٔ دی ژوندی نهٔ دی

ع ۱۲ ۲ ۸ وَمَا يَشۡعُرُوۡنَ ۙ اَيَّانَ يُبۡعَثُوۡنَ ﴿۲۱﴾ اِلٰهُكُمۡ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ

او دوی نهٔ پوهیږی | چه کله به | دوی راپورته کولے شی | ستاسو معبود (خو) | معبود | یو دے

او دوی نهٔ پوهیږی چه کله به دوی راپورته کولے شی۔ ستاسو معبود هم یو معبود دے

فَالَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ قُلُوۡبُهُمۡ مُّنۡكِرَةٌ

پس کوم خلق چه | ایمان نهٔ راوړی | په آخرت | زړونه د دوی | منکر دی

نو څوک چه په آخرت باندې یقین نهٔ لری د هغوی زړونه منکر دی،

وَّهُمۡ مُّسۡتَكۡبِرُوۡنَ ﴿۲۲﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعۡلَمُ مَا

او دوی | غرور کوی | یقیناً | چه الله | پوهیږی | په هغه څهٔ

او هغوی ځان ته غاوره دی۔ یقینی خبره ده چه الله تعالیٰ پوهیږی په هغه څهٔ چه

يُسِرُّوۡنَ وَمَا يُعۡلِنُوۡنَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الۡمُسۡتَكۡبِرِيۡنَ ﴿۲۳﴾

چه دوی ئې پټوی | او په هغه څه | چه دوی ئې ښکاره کوی | بیشکه هغه | نهٔ خوښوی | غرور کوونکی

دوی ئې پټوی او په هغه هم چه دوی ئې ښکاره کوی بیشکه هغه مغرور خلق نهٔ خوښوی۔

وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمۡ مَّاذَآ اَنۡزَلَ رَبُّكُمۡ ۙ قَالُوۡۤا

او هر کله چه | وئیلے شی | دوی ته | څهٔ | نازل کړی دی؟ | ستاسو پروردګار | نو دوی وائی

او هر کله چه د دوی نه تپوس وُشی چه ستاسو رب څهٔ را نازل کړی دی۔ نو وائی چه (بس هم هغه)

اَسَاطِيۡرُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿۲۴﴾ لِيَحۡمِلُوۡۤا اَوۡزَارَهُمۡ كَامِلَةً يَّوۡمَ

قصے دی | د پخوانو خلقو | چه دوی به وُچتوی | خپل پیټی (د ګناهونو) | پوره پوره | په ورځ

د پخوانو خلقو (بے سنده) قصئ۔ (نتیجه به ئې دا وی) چه د قیامت په ورځ به د خپلو ګناهونو پیټی هم

الۡقِيٰمَةِ ۙ وَمِنۡ اَوۡزَارِ الَّذِيۡنَ يُضِلُّوۡنَهُمۡ بِغَيۡرِ عِلۡمٍ ؕ اَلَا سَآءَ

د قیامت | او څهٔ | پیټی | د هغو خلقو | چه دوی ئې ګمراه کوی | بغیر د علم نه | واوره! | بد دی

پوره وُچتوی او د هغو خلقو د ګناهونو پیټی هم چه دوی ئې بغیر د علم نه ګمراه کړی دی، څومره خراب دی

ع ۱۳ ۳ ۹ مَا يَزِرُوۡنَ ﴿۲۵﴾ قَدۡ مَكَرَ الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ فَاَتَى اللّٰهُ

هغه څهٔ | چه دوی ئې وُچتوی | بیشکه تدبیر کړے وو | هغو خلقو چه | له دوی نه وړاندې وو | پس راغے (حکم د) الله

دغه پیټی چه دوی به ئې وچتوی۔ د دوی نه وړاندې خلقو هم (د حق خلاف) تدبیرونه وکړل پس د دوی په

بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ

دَ دوی دَ عمارت (دَ غورزولو) | دَ بنیادونو نه | پس راپریوتلو | په دوی باندې | چت | دَ پاسه دَ دوی

په عمارت دَ الله تعالیٰ (عذاب) دَ بنیادونو نه راغی ، پس چت دَ دوی دَ پاسه نه راپریوتلو

وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيْهِمْ

او راغی په دوی | عذاب | دَ کوم ځائے نه چه | دَ دوی خیال نه وو | بیا به دَ قیامت په ورځ | دوی رسوا کړی

او په دوی دَ داسے طرف نه عذاب راغی چه دَ دوی پرے گمان هم نه وو بیا به ئے الله دَ قیامت په ورځ هم

وَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تُشَآقُّوْنَ فِيْهِمْ

او وُبه وائی | کوم ځائے دی | زما شریکان | هغه چه | تاسو به | جګړه کوله (مومنانو سره) | دَ هغے په بارے کښے

رسوا کړی ، درته به وائی چه اوس وُښایئ چه زما هغه شریکان کوم ځائے دی؟ چه تاسو به دَ هغوی په حقله (دَ مؤمنانو سره)

قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوْٓءَ

وائی به | هغه خلق | کوموته چه ورکړے شوے وو | علم | بیشکه | رسوائی | نن ورځ | او سختی

جګړے کولے ۔ نو دَ علم خاوندان به ووائی چه نن (ورځه) رسوائی او بدبختی په هغه کافرانو

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٧﴾ الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

په کافرانو ده | چه هغو خلقو چه | قبض کول به روحونه دَ دوی | فرښتو | دوی ظلم کولو | په خپلو ځانونو

ده ، چه فرښتو ترے نه په داسے حال کښے روحونه قبض کړی دی چه تکیا وو په ځان ئے ظلم کولو

فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوْٓءٍ ۚ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ

پس دوئی به پیش کړی | صلح | چه مونږ خو به نه کوله | څهٔ بدی | ولے نه | بیشکه الله | پوهه دے

نو بیا به هغوئ دَ صلح خبره راوړاندے کړی چه مونږ خو هیڅ بدی نه کوله ، ولے نه ! بیشکه الله تعالیٰ ته ستاسو

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ

په هغه څهٔ | چه تاسو به کول | پس داخل شئ | په دروازو کښے | دَ دوزخ | همیشه به وُسیږئ | په هغے کښے

دَ ټولو عملونو خبر دے ۔ نو اوس دَ دوزخ دروازو ته ورننوځئ ، په دے کښے به همیشه پراته یئ

فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَقِيْلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا

پس بد دے | ځائے | دَ کبرژنو | او ووئیلے شو | هغو خلقو ته | چه پرهیزګار دی

دَ مغرورو خلقو دَ پاره څومره خرابه ټیکاڼه ده ، او څوک چه متقیان دی دَ هغوئ نه چه تپوس وُشی

مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوْا خَيْرًا ۚ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا

چه څهٔ | نازل کړی دی | ستاسو رب | نو دوی وائی | نیکے خیرے | هغو دَ پاره | کوموچه نیکی وکړه

چه ستاسو رب څهٔ را نازل کړی دی؟ نو جواب به ورکړی چه د ډیر ښهٔ (کلام) ، کومو خلقو چه نیکی وکړه

فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ۚ وَلَنِعْمَ

په دے دنیا کښے | نیکه بدله ده | او خامخا کور | دَ آخرت | غوره دے | او ډیر ښهٔ دے

هغوئ دَ پاره په دے دُنیا کښے نیکه بدله ده او البته دَ آخرت کور دَ ټولو نه بهتر دے او دَ پرهیزګارو هغه

دَارُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٠﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

کور | دَ پرهيزګارانو | باغونه دي | دَ هميشه | چه دوی به داخليږي دې ته | بهيږي به | لاندې دَ دے نه

کور ډير ښهٔ دے . هغه دَ هميشه اوسيدو باغونه دي په کوموکښے چه به دوی داخليږي دَ دے لاندې نهرونه

الْاَنْهٰرُ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ ؕ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ

نهرونه | دوی دَ پاره | به وی په دے کښے | څهٔ چه دوی غواړی | دغه شان | جزا ورکوی | الله

بهيږی هلته چه به دوی څهٔ غواړی هغه به ورته ملاويږی ، پرهيزګارانو ته الله تعالیٰ هم دغه

الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣١﴾ الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِيْنَ ۙ يَقُوْلُوْنَ

پرهيزګارانو ته | هغه چه | قبض کوی روحونهٔ دَ دوی | فرښتے | (په دے حال کښے چه) دوی پاک وی | (دوی ته) وائی

شان بدله ورکوی ، دا هغه خلق دی دَ کومو روحونه چه فرښتے (په دے حال کښے) ګوياسی چه دوی پاک وو، فرښتے به

سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٢﴾

سلام وی | په تاسو | داخل شئ | جنت ته | دَ هغو (عملونو) په بدله کښے | چه تاسو کول .

ورته وائی چه په تاسو دِ سلام وی ، او دَ خپلو (نيکو) عملونو په بدله کښے جنت ته ورننوځئ .

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ

آيا دوی انتظار کوی | صرف دَ دے | چه راشی دوی ته | فرښتے | يا راشی | حکم ستا دَ رب

آيا دوی (کفار) صرف په دے انتظار کښے دی چه دوی ته فرښتے راشی يا ستا دَ رب حکم (عذاب يا قيامت) راشی،

كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ

هم دغه شان | کړے وو | هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وو | او نهٔ وو کړے ظلم په دوی | الله | ليکن

دغه شان هغو خلقو هم کړی وُو چه دَ دوی نه مخوا تيرشوی دی او الله تعالیٰ په دوی هيڅ ظلم نهٔ وو کړے

كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ

دوی پخپله | په خپلو ځانونو | ظلم کولو | پس ورسيدلے دوی ته | بدے (نتيجے)

بلکه دوی پخپله په خپلو ځانونو ظلم کولو . نو آخر دوی ته دَ خپلو عملونو سزا

مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٤﴾ ع ٩ ١٠

دَ دوی دَ عملونو | او راتاؤ شو | په دوی | هغه (عذاب) | کوم پورے چه | به دوی توقے کولے

ورسيدله او هغه عذاب ترے نه راچاپيره شو چه دوی به ورپورے توقے کولے .

وَقَالَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا

او ووئيل | هغو خلقو | کومو چه شرک وکړو | که چرے غوښتلے | الله | نو موږ به عبادت نهٔ وو کړے

او ووئيل هغو خلقو چه شرک ئے کړے وو ، که چرے الله تعالیٰ غوښتلے نو نهٔ به موږ دَ الله نه

مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُوْنِهٖ

سوا دَ (الله) نه | دَ څهٔ څيز | موږ | او نهٔ زموږ پلار نيکهٔ | او نهٔ به موږ حرام کړے وو | دَ ده دَ حکم نه بغير

سوا دَ څهٔ څيز عبادت کړے وو او نهٔ زموږ پلار نيکهٔ . او نهٔ به موږ دَ هغهٔ دَ حکم نه بغير څهٔ

مِنْ شَيْءٍ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ

پس آیا | له دوی نه وړاندې وو | هغه خلقو چه | کړی وو | هم دغه شان | څه شیز

شیز حرام کړے وو، هم دغسې بهانې هغه خلقو هم کړے وے چه د دوی نه مخکې تیر شوی دی، نو د پیغمبر په

عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۳۵﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيْ كُلِّ

په هر یو | او بیشکه مونږ لیږلے دے | ښکاره نه | د تبلیغ | سوا | (څه نور هم) شته | د رسولانو په ذمه

ذمه خو بس د ومره قدرے کار دے چه صفا صفا (وینا) ورته ورسوی' او مونږ په هر قوم کښې یو نه یو

اُمَّةٍ رَّسُوْلًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتَ ۚ

اُمت کښې | یو پیغمبر | چه عبادت کوئ | د الله | او ځان ساتئ | له بتانو نه

پیغمبر ضرور لیږلے دے (چه ورته او وایه چه اے خلقو!) د الله تعالیٰ عبادت کوئ او د بتانو (د عبادت) نه ځان ساتئ

فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ

پس ځینې له دوی نه | هغه څوک وو | چه ورته هدایت کړے | الله | او ځینې له دوی نه | هغه څوک وو | چه ثابته شوے وه | په هغه باندې

نو په دوی کښې ځینې داسې دی چه الله تعالیٰ ورته هدایت وکړو او ځینې داسې دی په کومو چه ګمراهي ثابته

الضَّلٰلَةُ ؕ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ګمراهي | پس وګرځئ | په زمکه کښې | پس وګورئ چه | څنګه | شو | انجام

شوه، نو تاسو لږ په ملک کښې وګرځئ او وګورئ چه د دروغژن ګڼړونکو خلقو انجام

الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۳۶﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰىهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ

د دروغ ګڼړونکو | که چرے | ته خواهش وکړے | په سمه لار د راوستو د دوی | نو بیشکه | الله

څه شو؟ که ستا دا تمنا وی چه دوئ به په سمه لار روان شی نو الله تعالیٰ هغه څوک

لَا يَهْدِيْ مَنْ يُّضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۳۷﴾

لار ته نه ښائی | هغه چا ته کوم چه | هغه ګمراه کړی | او نشته دے د دوی | څوک مدد ګار

په سمه لار باندې نه بوځی چه یو ځل ئې (د عناد په وجه) ګمراه کړے وی او نه د داسې خلقو څوک مددګار شته.

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ

او دوی قسمونه خوړی | په الله | سخت | قسمونه | چه نه به را پاسوی | الله | څوک چه

او دا خلق د الله تعالیٰ سخت قسمونه خوری' چه الله تعالیٰ به هغه دوباره نه راژوندے کوی څوک

يَّمُوْتُ ؕ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۸﴾

مړ شی | ولے نه! | وعده ده | د هغه په ذمه | ربښتینې | لیکن | اکثر خلق | نه پوهیږی

چه مړ شی. ولے نه! دا وعده خو د الله تعالیٰ په ذمه لازمه ده لیکن اکثر خلق نه پوهیږی.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِيْ يَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ

چه واضحه کړی | په دوی | هغه خبره | چه دوی اختلاف کوله په هغې کښې | او چه پوهه شی | هغه خلق

(دوباره به ئې ځکه ژوندي کوی) چه په دوی د هغه شیز حقیقت واضحه کړی په کوم کښې چه دوی اختلاف کولو او چه د کافرانو

كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰذِبِيْنَ ۝٣٩ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ

چه کافران دی | چه بیشکه دوی | کافران وو . | بیشکه | زمونږ وینا | یو څیز ته

یقین راشي چه هم دوی دروغژن ؤو . مونږ چه د یو څیز د پیدا کولو اراده

اِذَآ اَرَدْنٰهُ اَنْ نَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝٤٠ وَالَّذِيْنَ

هرکله چه مونږ د هغه اراده وکړو | نو مونږ وایو | هغه ته | شه | نو هغه شي | او کوم خلق چه

وکړو ، نو بس دومره ورته وایو چه "اوشه" نو هغه اوشي . او چا چه د

هَاجَرُوْا فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

هجرت وکړو | الله د پاره | پس له دے نه | چه په دوی ظلم وشو | خامخا به مونږ دوی له ځائے ورکړو

الله تعالیٰ د پاره هجرت کړے دے ، پس له دے نه چه ظلمونه پرے شوی وو ، نو مونږ به ورله په دُنیا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۭ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا

په دنیا کښے | ښه | او اجر | د آخرت | ډیر لوئے دے | کاش! هغه خلق

کښے هم ډیره ښه ټیکاڼه ورکړو ؛ او د آخرت اجر خو ډیر لوئے دے . کاش! هغه (هجرت نه

يَعْلَمُوْنَ ۝٤١ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰي رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝٤٢

پوهیدے | کوم خلق چه | صبر وکړو | او په خپل رب باندې | ئے توکل وکړو .

پاتے کیدونکی) پوهیدے . دا هغه خلق دی کوم چه د صبر نه کار واخستو او په خپل رب باندې ئے توکل وکړو

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْــَٔلُوْٓا

او نه دی لیږلی مونږ (پیغمبران) | له تا نه وړاندې | مګر سړی | وحی به رالیږله مونږ | هغوی طرفته | پس تپوس وکړئ

او (اے پیغمبره!) مونږ له تا نه وړاندې هم (بل څوک نه بلکه) سړی پیغمبران لیږلی دی چه وحی به مونږ ورته لیږله نو د

اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٤٣ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ۭ وَاَنْزَلْنَآ

د عالمانو نه | که چرے تاسو | نه پوهیږئ | په دلیلونو | او کتابونو سره | او نازل کړو مونږ

عالمانو نه تپوس وکړئ که تاسو پخپله نه پوهیږئ (هغوی موږ) ښکاره دلیلونو او کتابونو سره (لیږلی وو) او مونږ

اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

ستا طرف ته | (دا) قرآن | چه ته ئے بیان کړے | خلقو ته | هغه څه چه نازل کړے شو | د دوی طرفته | او چه دوی

ستا طرف ته کتاب نازل کړے دے چه خلقو د پاره (هغه کلام) واضحه کړے کوم چه د دوی طرف ته نازل کړے شوے دے او چه

يَتَفَكَّرُوْنَ ۝٤٤ اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ

غور او فکر وکړی | آیا بے ویرے شول | هغه کوم چه | تدبیرونه وکړل | بد | چه ننباسي

دوی د فکرنه کار واخلی . آیا هغه خلق کوم چه بد بد تدبیرونه اختیار وی بے ویرے شوی دی چه الله تعالیٰ

اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

الله | دوی | په زمکه کښے | یا راشي په دوی | عذاب | کوم ځائے نه چه

دوی په زمکه کښے ننباسي ، یا په دوی باندې عذاب راشي چه د دوی په دهم

ركوع ٦ ١١ — وقف لازم — النصف

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾

دوی ته خبرهم نه وی | یا هغه ونیسي دوی | په تګ راتګ کښې د دوی | پس نه دی دوی عاجزه کوونکی
او ګمان کښې هم نه وی. یا دوی په تګ راتګ کښې (ناګهانه) راونیسي، دوی په هیڅ شان هم (الله) عاجزه کولے

اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ؕ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾

یا هغه ونیسي دوی | د ویرے په حالت کښې | پس بیشکه ستاسو رب | ډیر مهربان | رحم کوونکے دے.
نه شي، یا په داسے حالت کښې دوی ونیسي چه دوی ویریدلی وی، بیشکه ستاسو رب ډیر مهربان (او) رحم کوونکے دے.

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَّتَفَيَّؤُا

آیا نه دی | کتلی دوی | طرف د هغه څه ته | چه پیدا کړی دی | الله | له څیزونو نه | چه کږیږي
آیا دوی چرے داسے څیزونه نه دی لیدلی کوم چه الله تعالٰی پیدا کړی دی چه د هغې سورې

ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ وَهُمْ

سورې د هغې | له ښي طرف نه | او له ګس طرف نه | سجده کوونکی | او دوی
ښي او ګس طرف ته کږیږي، الله تعالٰی ته سجدے کوی او دوی

دٰخِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

عاجزي کوونکی دی | او الله ته | سجده کوی | څه چه په آسمانونو کښې دی | او څه چه په زمکه کښې دی
فرمانبرداره دی. او (ټول) د الله تعالٰی تابع دی څومره ګرځیدونکی څیزونه چه په آسمانونو کښې دی او

مِنْ دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ

له ځنādارو نه | او فرښتے (هم) | او دوی | غرور نه کوی. | دوی ویریږي | د خپل رب نه
څومره چه په زمکه کښې دی او فرښتے (هم) او دوی خپل ځان لوئے نه ګڼړي، د خپل هغه رب نه ویریږي

مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ ۩ السجدة وَقَالَ اللّٰهُ

چه د دوی د پاسه دے | او دوی کوی | هغه څه چه | دوی ته ئے حکم کولے شي | او ووئیل | الله
چه د دوی د پاسه (غالب) دے او هم هغه کار کوی د کوم چه دوی ته حکم کولے شي. او الله تعالٰی فرمائي

لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ

مه نیسئ | معبودان | دوه | بیشکه | هغه خو | معبود دے | یو
چه تاسو دوه معبودان مه نیسئ (یادساتئ) چه بیشکه معبود صرف یو دے.

فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥١﴾ وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

پس هم له ما نه | ویریږئ | او هم د هغه دی | څه چه | په آسمانونو کښې | او زمکه کښې دی
پس هم له ما نه ویره کوئ. او څه چه په آسمانونو کښې دی او څه چه په زمکه کښې دی ټول هم د هغه دی

وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ؕ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا

او هم د هغه | بندګي | واجب ده | پس آیا غیر | د الله نه | تاسو ویریږئ | او هغه څه چه
او هم د هغه عبادت لازم دے، آیا تاسو د الله تعالٰی نه سوا د نورو نه ویریږئ او تاسو سره

بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ

تاسو سره دي | له نعمت نه | پس دَ الله دَ طرف نه دي | بيا هر كله چه | تاسو ته رسيږي | تكليف | نو هغهٔ ته

چه څهٔ نعمت دے نو هغه دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه دے بيا هر كله چه تاسو ته څه تكليف رسيږي نو تاسو هم هغهٔ

تَجْــَٔرُوْنَ ۝٥٣ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ

فرياد كوئ | بيا هر كله چه | لرے كړي | تكليف | له تاسو نه | نو هم هغه وخت | يوه ډله

ته فرياد كوئ ، بيا هر كله چه له تاسو تكليف لرے كړي نو له تاسو نه څهٔ خلق فوراً دَ خپل رب

مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۝٥٤ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ

له تاسو نه | خپل رب سره | شريک مقرر وي | چه دوي ناشكري وكړي | دَ هغه څهٔ | چه ور كړي دي مونږ دوي ته

سره شريک مقرروي . دَ پاره دَ دے چه څهٔ مونږ دوي له وركړي دي دَ هغے ناشكري وكړي

فَتَمَتَّعُوْا ۗ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝٥٥ وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ

پس تاسو فائدہ واخلئ | پس ډير زر | به تاسو ته معلوم شي | او مقرروي دوي | دَ پاره دَ هغه چه | دوي پرے نهٔ پوهيږي

نو (څو ورځے) مزے وكړئ زر به تاسو ته حال معلوم شي. او دوئ هغه چاله چه دوئ ئے څه هم نه پيژني، زمونږ

نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ۗ تَاللّٰهِ لَتُسْــَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ۝٥٦

برخه | له هغه څهٔ نه | چه مونږ وركړل دوي ته | په الله قسم | خامخا به تپوس كيږي له تاسو | دَ هغه څهٔ چه تاسو به له ځان نه تړل

په وركړي رزق كښے برخه مقرروي، قسم په الله دے چه تاسو نه به خامخا دَ دے بهتانو نو په حقله پوښتنه كيږي

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ۝٥٧

او دوي مقرروي | الله دَ پاره | لوڼړه | پاک دے هغه | او ځان دَ پاره | څهٔ چه دوي غواړي (يعني ځامن)

او دوي الله تعالیٰ له لوڼړه مقررے كړي دي (حالانكه) هغه پاک دے او ځان له هغه څهٔ غواړي كوم چه دَ دوئ خوښ

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا

او هر كله چه زيرے وركړے شي | يو له په دوي كښے | دَ جينئ | نو شي | مخ دَ دهٔ | تور

وي (يعني ځامن) حال دا دے چه هر كله په دوئ كښے چا ته دَ لور زيرے واوروے شي نو دَ هغهٔ مخ تک تور شي

وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۝٥٨ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ۗ

او دے له غم نه ډک وي | پټيږي | له خلقو نه | په وجه دَ شرم | دَ هغه څهٔ | چه دهٔ ته زيرے وركړے شو

او هغه خفه شي ، دَ كوم څيز چه دهٔ ته زيرے وركړے شو دَ هغے دَ شرم په وجه هغه دَ قوم نه پټ مخ كرځي

اَيُمْسِكُهٗ عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِى التُّرَابِ ۗ اَلَا سَآءَ

چه وَساتي دا | په ذلت سره | يا ښخه كړي دا | په خاوره كښے | يادساته بد دے

(او سوچ كوي) چه ذلت ګوزعني او (لور ژوندئ) پريږدي يائے په خاورو كښے ښخه كړي ، يادساته چه دَ دوئ

مَا يَحْكُمُوْنَ ۝٥٩ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ

هغه څهٔ | چه دوي ئے فيصله كوي | كوم خلق چه | ايمان نهٔ لري | په آخرت | دَ دوي مثال

دا فيصله ډيره خرابه ده ، كوم خلق چه په آخرت ايمان نهٔ راوړي دَ هغوئ مثال ډير

السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۶۰﴾ ع ۱۰ / ۱۳

بد دے | او الله دپاره دے | مثال | د ټولو نه اوچت | او هغه ډیر غالب | خاوند د حکمت دے۔

خراب دے او د الله تعالیٰ شان ډیر اوچت دے او هغه زبردست د حکمت خاوند دے۔

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ

او که چرے | و نیسی | الله | خلق | په وجه د ظلم د دوی | نو پرې به نږدی | په دے (زمکه) | څه خوزیدونکے څیز

او که چرے الله تعالیٰ خلق د دوی د ظلم په وجه نیولے نو هغهٔ به د زمکے په مخ هیڅ ساداره نهٔ وو پرینے

وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ

لیکن | هغه مهلت ورکوی دوی ته | تر وخت | مقرر پورے | بیا چه کله راشی | مقرر وخت د دوی

لیکن هغه دوی ته یو مقرر وخت پورے مهلت ورکوی ، بیا هر کله چه د دوی وخت راشی

لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۶۱﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ

نو وروستو به پاتے نهٔ شی دوی | یو ساعت | او نهٔ به وړاندې لاړ شی | او دوی مقرر روی | الله دپاره

نو نهٔ به یو ساعت وروستو کیدے شی او نهٔ به وړاندې کیدے شی، او (نن) دوی الله له هغه څهٔ

مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ

هغه څهٔ چه | دوی ئے نهٔ خوښوی | او بیانوی | ژبے د دوی | دروغ خبره | چه

مقرروی چه پخپله خپل ځان لهٔ ئے نهٔ خوښوی، او د دوی ژبے دروغ وائی ، چه

لَهُمُ الْحُسْنٰى ۗ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ

دوی د پاره | ښهٔ حال دے | لازمی خبره ده | چه | دوی د پاره | دوزخ دے | او بیشکه دوی

د دوی په برخه کښے تش ښهٔ والے دے، دوی له خو بس یو څیز دے چه هغه د دوزخ اور دے او بیشکه دوی

مُّفْرَطُوْنَ ﴿۶۲﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰۤى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ

به وړاندې لیږلے شی (دوزخ ته) | د الله قسم | بیشکه | مونږ لیږلی وو (پیغمبران) | د امتونو طرف ته | له تا نه وړاندې

به (دوزخ ته) وړاندې لیږلے شی۔ د الله قسم مونږ له تا نه وړاندې هم امتونو طرف ته پیغمبران لیږلی دی

فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ

بیا ښائسته کړل | دوی دپاره | شیطان | عملونه د دوی | پس هغه | ملګرے دے د دوی | نن ورځ

بیا شیطان د دوی (خراب) عملونه دوی ته ښائسته ښکاره کړل، پس نن هغه د دوی دوست دے

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۳﴾ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ

او دوی دپاره | عذاب دے | دردناک | او نهٔ دے | نازل کړے مونږ | په تا باندې | کتاب

او دوی (ټولو) دپاره دردناک عذاب دے۔ او مونږ په تا باندې دا کتاب حُکمه نازل کړے دے

اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً

مګر | دپاره دَدے چه ته بیان کړے | دوی ته | هغه خبره | چه دوی به اختلاف کړلو په هغے کښے | او هدایت | او رحمت

چه ته د دوی اختلافی خبرے دوی ته په ښهٔ شان واضحه کړے، او (دا کتاب) د مؤمنانو د پاره

لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۶۴﴾ وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا

هغه خلقو له | چه ایمان راوړی | او الله | راکوزوي | له اسمان نه | اوبه پس ژوندۍ کړله

هدایت او رحمت دے ۔ او الله تعالیٰ د پره نه اوبه راووروي نو د هغې په ذریعه ئے

بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ

په د سره | زمکه | پس له مرګ (شاړيدو) د هغې نه | بیشکه | په دے کښې | نخښه ده | هغه خلقو د پاره

زمکه د اوچیدو نه پس بیا ژوندۍ کړه ۔ په دے کښې هغه چا له غټه نخښه پرته ده چه خبرے

يَّسْمَعُوْنَ ﴿۶۵﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا ع ۵/۱۴

چه اوري (په غور سره) | او بیشکه | تاسو د پاره | په څارو کښې | عبرت دے | مونږ څښوو تاسو ته | له هغه څه نه

نه غوږ نيسي . او تاسو د پاره په څارو کښې هم يو لوئے سبق (پروت) دے . مونږ د هغوئ د خیټو

فِيْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا

چه په خیټو د دوی کښې دی | له مینځ | د سوټې | او وینې نه | پئ | خالص | مزیدار

د سوټو او د وينو د مینځ نه تاسو له صفا او مزیدار پئ څښلو له

لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿۶۶﴾ وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ

څښونکو د پاره | او له میوو نه | د خجورو | او د انګورو هم | چه تاسو جوړوئ | له هغې نه

در کوو . او د خجورو او د انګورو له میوو نه تاسو د نشے څیزونه

سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۶۷﴾

نشه | او روزي | ښه (هم) | بیشکه | په دے کښې | نخښه ده | هغه خلقو د پاره | چه عقل لري

جوړوئ او ښه رزق هم (حاصلوئ) ، بیشکه په دے کښې نخښه ده هغو خلقو د پاره چه عقل لري

وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا

او الهام وکړو | ستا رب | د شاتو مچۍ ته | چه ته جوړوه | له غرونو نه | کورونه

او ستا رب د شاتو د مچۍ په زړه کښې دا خبره واچوله چه ته په غرونو ، کورونو ، اونو او په

وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿۶۸﴾ ثُمَّ كُلِيْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ

او له اونو نه | او له هغه څه نه | چه دوی ئے چتونه جوړوي | بیا خوره | له هر قسم میوو نه

هغو اوچتو او چتو عمارتونو کښې چه خلق ئے جوړوي کور جوړ کړه ۔ بیا هر قسم میوے وخوره

فَاسْلُكِيْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ

بیا روانه شه | په لارو | د خپل رب | چه آسانه دي | راوځي | له خیټو د هغې نه | د څښلو څیز (شات)

بیا د خپل رب په آسانو لارو باندې ځه ۔ د دوی د خیټو نه د څښلو یو څیز (شات) وځي

مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

مختلف دی | رنګونه د هغې | په هغې کښې | شفاء ده | خلقو د پاره | بیشکه په دے کښې

چه رنګونه ئے مختلف وي په هغې کښې خلقو د پاره شفا ده ، بیشکه په دے کښې هغو خلقو

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ قف

نخښه ده | هغو خلقو دپاره | چه فکر کوی | او الله | پیدا کړی تاسو | بیا | به مړه کړی تاسو

له نخښه پرته ده چه د فکر نه کار اخلی ـ او الله تاسو پیدا کړی بیا به هم هغه تاسو له مرګ درکوی

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ

او له تاسو نه ځنې هغه څوک دی | چه ورګرځولے شی | ډیر د خوارئ عمر ته | چه | نه پوهیږی

او له تاسو نه ځنے ناکاره عمر (سخت بوډاوالی) ته رسولے شی چه د پوهے نه پس بیا (سر دوباره)

بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ ع ٩ ١٥

پس د پوهیدو نه | په څه څیز | بیشکه | الله | پوهه | د قدرتونو خاوند دے | او الله

په څه پوهه نه شی ، بیشکه الله تعالیٰ په هر څه پوهه (او) د قدرتونو خاوند دے ـ او الله

فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِيْنَ

فضیلت ورکړے دے | له تاسو نه ځنو ته | په ځنو باندې | په روزئ کښے | پس نه دی هغه خلق

تاسو له په یو بل باندې په روزئ کښے فضیلت درکړے دے ، نو چا له چه دا فضیلت

فُضِّلُوْا بِرَاۗدِّيْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ

کوم ته چه فضیلت ورکړے شوے دے | واپس کوونکی | د خپلے روزئ | هغه چاته | چه مریان دی د دوی | چه دوی

ورکړے شوے دے هغوی دا سے نه کوی چه د خپلے برخے مال خپلو مریانو له ورکړی ، چه ټول په

فِيْهِ سَوَاۗءٌ ۭ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ

په هغے کښے | برابر (شی) | پس آیا د نعمت | د الله | دوی انکار کوی | او الله | پیدا کړے

دے حقله برابر شی ، نو آیا دوی د الله تعالیٰ د نعمت نه انکار کوی ؟ او الله تعالیٰ تاسو دپاره

لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ

تاسو دپاره | هم له تاسو نه | ښځے | او پیدا ئے کړل | تاسو دپاره | له ښځو ستاسو نه

هم له تاسو نه ستاسو جوړے پیدا کړے ، او ستاسو له ښځو نه ئے (ستاسو) ځامن او

بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۭ اَفَبِالْبَاطِلِ

ځامن | او نمسی | او هغه روزی درکړه تاسو ته | له پاکیزه څیزونو نه | نو آیا په باطل باندې

نمسی پیدا کړل ، او تاسو له ئے د پاکیزه څیزونو نه روزی درکړه ، نو آیا دوی

يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾ لا وَيَعْبُدُوْنَ

دوی ایمان راوړی | او د نعمت | د الله | دوی انکار کوی | او دوی عبادت کوی

باطل څیزونه منی ، او د الله تعالیٰ د نعمتونو نه انکار کوی ـ او دوی د الله تعالیٰ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ

بغیر | د الله نه | د هغه څه | چه مالک نه وی | دوی دپاره | د رزق | له آسمانونو

نه بغیر د هغه څیزونو عبادت کوی ، چه د آسمانونو او زمکے نه دوی ته د روزئ درکولو هیڅ هم

وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ

اوله زمکې نه | د هیڅ هم | او نه دوی دا کولی شي | پس مه | بیانوئ | الله د پاره

اختیار نه لري او نه د هغې معبودانو د وس خبره ده ، نو تاسو الله تعالیٰ ته مثالونه مه

الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ

مثالونه | بیشکه | الله | پوهیږي | او تاسو | نه پوهیږئ | بیان کړو

اوروئ ، بیشکه الله تعالیٰ (په هر خبره) پوهیږي او تاسو نه پوهیږئ ـ الله تعالیٰ یو مثال

اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ

الله | یو مثال | چه یو غلام دے | چه د بل په اختیار کښې دے | هغه قدرت نه لري | په هیڅ څیز

بیانوي چه یو غلام دے چه د بل په اختیار کښې دے (او) په هیڅ څیز قدرت نه لري.

وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ

او (بل) هغه څوک | کوم له چه موږ روزي ورکړې ده | له خپل طرف نه | روزي | ښه | پس هغه | خرڅ کوي

او یو هغه څوک دے کوم له چه موږ د خپل طرف نه ښه رزق ورکړے دے ، پس هغه له دے نه په

مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ؕ هَلْ يَسْتَوٗنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ

له هغې نه | په پټه | او په ښکاره | آیا دوی برابر دي ؟ | ټول تعریفونه الله د پاره دي

پټه او په ښکاره خرڅ کوي ، آیا دا دواړه برابر دي ؟ (هیڅکله نه) ټول تعریفونه الله د پاره دي

بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ

بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږي | او بیان کړو | الله | (بل) مثال | د دوو سړو

لیکن په دوی کښې اکثر نه پوهیږي ـ او الله تعالیٰ د دوو سړو یو بل مثال بیانوي

اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ

یو په دے دواړو کښې | ګونګا دے | قدرت نه لري | په هیڅ څیز | او هغه | پیټه دے

چه په دوی کښې یو ګونګا دے چه په هیڅ کار قادر نه دے او د خپل مالک د پاره پیټه

عَلٰى مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِيْ

په خپل مالک باندې | کوم ځائ ته | چه د هغه لیږي | نه راوړي | څه خیر | آیا | برابر دے ؟

جوړ شوے دے ، هغه چه کوم خوا هم دے لیږي نو ښیګړه له د لاسه نه کیږي آیا برابر یدے شي

هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٦﴾ ع ١٠

هغه | او هغه کس | چه حکم کوي | د انصاف | او هغه | په لاره دے | سمه

دا او هغه څوک چه د انصاف حکم ورکوي او خپله په نیغه لاره باندې دے ـ

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ

او الله د پاره دي | پټې خبرې | د آسمانونو | او زمکې | او نه ده | معامله | د قیامت

او د آسمانونو او د زمکې د پټو خبرو علم هم الله تعالیٰ ته دے ، او د قیامت راتلل بالکل داسے دي

إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ

مګر | په شان دَرپ | دَسترګې | یا هغه | (دَدې نه هم) زیات نژدې دې | بیشکه الله

لکه دَ سترګې رپېدل یا دَ دې نه هم زیات نژدې . بیشکه الله تعالیٰ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۷۷ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ

په هر څیز باندې | قادر دې | او الله | راووېستلئ تاسو | له خېټو نه

په هر څیز باندې قدرت لري ، او الله تعالیٰ تاسو ستاسو دَ میندو دَ خېټو نه

أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا ۙ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

دَ میندو ستاسو | چه تاسو نه پوهېدئ | په هیڅ څیز | او جوړې کړل | تاسو دَ پاره | غوږونه

راووېستلئ په داسې حال کښې چه په هیڅ نه پوهېدئ ، او الله تعالیٰ ستاسو غوږونه ، سترګې

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۷۸ أَلَمْ يَرَوْا

او سترګې | او زړونه | دَ پاره دَ دې چه تاسو | شکر ادا کړئ | آیا نه دي کتلي دوی

او زړونه جوړ کړل چه تاسو شکر ادا کړئ . آیا دې خلقو

إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ ۖ مَا يُمْسِكُهُنَّ

مارغانو ته | چه دَ حکم پابند دي | په فضا کښې | دَ آسمان | نه راټینګوي دوی څوک

مارغان نه دي لیدلي چه دَ آسمان په فضا کښې دَ حکم پابند دي ، دوی صرف الله تعالیٰ

إِلَّا اللَّهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۷۹

مګر صرف | الله | بیشکه | په دې کښې | نخښې دي | هغو خلقو دَ پاره | چه ایمان لري

راټینګ کړي دي . بیشکه په دې کښې دَ ایمان راوړونکو خلقو دَ پاره نخښې دي .

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ

او الله | جوړ کړي دي | تاسو دَ پاره | کورونه ستاسو | دَ اوسېدو ځلئ | او جوړ کړي يې دي | تاسو دَ پاره

او الله تعالیٰ تاسو دَ پاره ستاسو کورونه دَ سکون ذریعه وګرځول او تاسو له یې دَ ښارو دَ

مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ

له څرمنو نه | دَ ښارو | کورونه (خیمې) | چه تاسو سپک مومئ هغه | په ورځ دَ سفر خپل

څرمنو نه داسې کورونه جوړ کړل چه هغه دَ سفر په ورځ او دَ قیام په وخت کښې (په دواړو

وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا

او په ورځ دَ ډېره کېدو ستاسو | او له وړو دَ هغې نه | او له پشمو نو دَ هغې نه | او له وېښتو دَ هغې نه

موقعو) تاسو سپک بیا مومئ او دَ هغوی دَ وړئ نه او دَ پشم نه او دَ وېښتو نه ستاسو دَ کور سامانونه او

أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝۸۰ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ

سامانونه (دَ کور) | او فائده ده | یو مودې پورې | او الله | جوړ کړل | تاسو دَ پاره | له هغه (څیزونو) نه | چه هغه پیدا کړل

دَ فائدې څیزونه جوړ کړل چه تر یو وخته پورې (ترې نه فائده واخلئ) او الله تعالیٰ تاسو دَ پاره دَ خپلو پیدا کړو څیزونو

ظِلٰلًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ

سورې | او هغه جوړ کړل | تاسو د پاره | د غرونو نه | غارونه | او هغه جوړ کړي دي | تاسو د پاره

سورې جوړ کړل او تاسو له ئې په غرونو کښې د پناه اخستلو ځایونه جوړ کړل او تاسو لپاره ئې داسې جامې جوړې

سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَأْسَكُمْ ؕ

جامې | چه هغه وساتي تاسو | له ګرمئ نه | او جامې (زغرې) | چه وساتي تاسو | له جنګ نه

کړې چه د ګرمئ نه مو بچ کوي ، او څه داسې جامې چه (د بوبل سره) په جنګونو کښې ستاسو حفاظت

كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ﴿۸۱﴾

دغه شان | هغه پوره کوي | خپل نعمت | په تاسو باندې | د پاره د دې چه تاسو | حکم و منئ

کوي ، الله تعالیٰ دغسې خپل نعمتونه په تاسو پوره کوي ، د پاره د دې چه تاسو فرمان بردار وسیږئ .

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۸۲﴾ يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ

بیا که چرې | دوئ مخ واړوي | پس بیشکه | په تا باندې | رسول دي | ښکاره | دوئ پیژني | نعمت

نو که (اوس هم) دوئ مخ ګرځوي نو ستا په ذمه خو (نو رڅه نشته تش) څرګند خبر رسول دي . دوئ د الله نعمتونه

اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۳﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ

د الله | بیا (هم) | دوئ انکار کوي له هغې نه | او اکثر په دوئ کښې | ناشکره دي | او په کومه ورځ چه | مونږ را پاڅوو

ډیر ښه پیژني او بیا (سره د پوهې) ترې نه انکار کوي او په دوئ کښې اکثر خلق ناشکره دي او په کومه ورځ چه به مونږ

مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا

د هر یو | امت نه | یو ګواه | بیا به | اجازت نه شي ورکولې | هغو خلقو ته | چه کافران وو

د هر یو امت نه یو ګواه را پاڅوو ، بیا به کافرانو ته (د حجت پیش کولو) اجازت ورکولې نه شي ، او نه به

وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

ونه به له دوئ نه | عذرونه قبلولې شي | او هر کله چه | و وینې | هغه خلق | کوم چه ظلم و کړو | عذاب

د دوئ څخه عذر قبلولې شي . او هر کله چه هغه خلق کوم چه ظلم کړې وو عذاب ووینې

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۸۵﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ

نو کمولې به نه شي | له دوئ نه | او نه به | دوئ ته | مهلت ورکولې شي | او هر کله چه | و وینې | هغه خلق

بیا به نه د دوئ نه (عذاب) کمولې شي او نه به دوئ ته مهلت ورکولې شي . او هر کله چه مشرکان خپل

اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ

چه مشرکان دي | خپل شریکان | نو دوئ به وائي | اے ربه زمونږه! | هم دا دي | زمونږ شریکان | کوم چه به

شریکان (معبودان) و وینې ، نو وبه وائي اے زمونږه ربه ! دا زمونږ هغه معبودان دي کوم چه به

كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ ۚ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ

مونږ | بلل | بې له تا نه | بیا دوئ به واپس کړي | د دوئ طرف ته | دا خبره | چه بیشکه تاسو

مونږ له تا نه سوا بلل ، بیا به هغوي دوئ ته دا جواب ورکوي چه بیشکه تاسو

الثلثة

لَكٰذِبُوْنَ ۝٨٦ وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ ِۨ السَّلَمَ وَضَلَّ

دروغژن یئ | او واچوله دوی به | الله طرف ته | په دغه ورځ | فرمانبرداري (عاجزي) | او ورک به شي (هېر به شي)

دروغژن یئ ـ او (مشرکان به) په دغه ورځ الله سره د صلح بنا وتړي ، او خپل ټول بهتانونه به

عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝٨٧ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا

له دوی نه | هغه څه چه | دوی به له ځانه تړل | کوم خلق چه | کفر وکړو | او منع کړل (خلق)

تړي نه هېر شي ـ چا چه د کفر لاره غوره کړې وه او نور خلق ئې د

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا

د الله د لارې نه | مونږ به زيات ورکړو دوی ته | عذاب | د پاسه | عذاب | ولې چه دوی به

الله تعالیٰ د لارې نه منع کول ، هغوی له به مونږ د بوې د پاسه بله سزا زياته کړو ، ځکه چه هغوی

يُفْسِدُوْنَ ۝٨٨ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا

فساد کولو | او په کومه ورځ چه | مونږ به راپاڅوو | د هر يو اُمت نه | يو ګواه

به (په دنيا کښې) فساد ونه کول او هغه ورځ (هم د ياد جوګه ده) چه مونږ به د هر يو اُمت نه يو يو ګواه هم

عَلَيْهِمْ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيْدًا عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ

په دوی | هم له دوی نه | او مونږ به راولو | تا | ګواه | په دې کافرانو

د هغوی د مېنځ نه راپاڅ کړو ، او تا به د دې خلقو په مقابله کښې ګواه راوړاندې کړو

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى

او مونږ نازل کړو | په تا بانډې | دا کتاب (قرآن) | بيانولو د پاره | د هر څيز | او هدايت

او مونږ په تا بانډې دا کتاب (قرآن) نازل کړے دے چه په دے کښې د هر څيز واضح بيان دے او مسلمانانو

وَّرَحْمَةً وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ۝٨٩ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ

او رحمت | او زيرے | مسلمانانو د پاره | بيشکه | الله | حکم کوی

ع ۱۸

د پاره هدايت ، رحمت او زيرے دے ـ الله تعالیٰ يقيناً تاسو ته د انصاف او د

بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيْتَآئِ ذِى الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى

د انصاف | او د نيکئ | او د امداد ورکولو | خپلوانو ته | او منع کوی

نيکئ کولو او خپلوانو ته د (مالي) امداد ورکولو حکم کوی او د بې حيائی

عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝٩٠

له بې حيائی نه | او له بدئ | او ظلم نه | هغه نصيحت کوی تاسو ته | چه تاسو | نصيحت حاصل کړئ

د بدو کارونو او د سرکشئ نه منع کوی او تاسو ته نصيحت کوی چه تاسو نصيحت حاصل کړئ

وَاَوْفُوْا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عٰهَدْتُّمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ

او پوره کړئ | وعده | د الله | هر کله چه | تاسو وعده وکړئ | او مه ماتوئ | قسمونه

او د الله تعالیٰ وعده پوره کړئ ، هر کله چه تاسو وعده وکړئ او قسمونه د ټينګولو نه پس

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا

د هغو د پخولو نه پس | او بیشکه جوړکړے دے تاسو | الله | په خپلو ځانونو باندې | ضامن

مه ماتوئ. حال دا دے چه تاسو په خپل ځان باندې الله تعالیٰ ضامن جوړ کړے دے.

إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ

بیشکه | الله | پوهیږي | په هغه څه چه تاسو کوئ | او مه کیږئ تاسو | په شان د هغه ښځې | چه وسپړل هغه

بیشکه الله تعالیٰ ستاسو د ټولو کارونو نه خبر دے. او تاسو د هغه ښځې په شان مه کیږئ چه خپل تار ونه

غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا

ریشل شوې پنړۍ خپل | پس د مضبوطولو نه | ټوټې ټوټې | تاسو جوړوئ | خپل قسمونه | د دخل ورکولو ذریعه

به ئې د مضبوطولو نه پس بیا ریښه ریښه کړل، چه (په چل ول) تاسو هم خپل قسمونه د فساد کولو ذریعه

بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا

په خپل مینځ کښې | چه شي | یوه ډله | اوچته (غالب) | له بلې ډلې نه | بیشکه

وګرځوئ، په دے غرض چه یو ټولے د بل ټولي نه زیاته فائده اوچته کړي- الله هم د هغے

يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

ازمیښت کوي په تاسو | الله | په دے سره | او خامخا به ښکاره کړي | په تاسو | په ورځ | د قیامت

ستاسو ازمیښت کوي، او د قیامت په ورځ به درته هغه ټول (حقیقت) ښکاره

مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ

هغه خبره | په کومه کښې چه تاسو | اختلاف کولو | او که ئې غوښتلے | الله | نو جوړ کړي به ئې وئ تاسو

کړي چه تاسو به پکښې اختلاف کولو. او که الله تعالیٰ غوښتلے نو تاسو ټول به ئې

أُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

اُمت | هم یو | لیکن | هغه ګمراه کوي | هغه څوک | چه هغه وغواړي | او هدایت کوي

یو امت کړي وئ. خو هغه چه د چا په حقله وغواړي نو هغه ګمراه کړي او د چا په حقله چه

مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

هغه چا ته چه | هغه وغواړي | او تاسو به ضرور تپوس کیږئ | د هغو (عملونو) په حقله | چه تاسو به کول.

وغواړي نو هدایت ورته کوي او تاسو چه څه کارونه کوئ د هغے په حقله به درنه خامخا پوښتنه کیږي.

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ

او تاسو مه جوړوئ | خپل قسمونه | د دخل ورکولو ذریعه | په خپل مینځ کښې | چه ونښویږي | قدم

او (اے مؤمنانو!) تاسو خپل قسمونه یو بل له د دوکے ورکولو ذریعه مه جوړوئ، هسے نه چه د چا قدم د

بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ

پس | د کلکوالي د هغے نه | او تاسو وڅکئ مزه | د بدۍ (مصیبت) | په سبب د هغے | چه منع کول به تاسو

مضبوطیا نه پس (بیا) وخوځیږي او تاسو ته په دے خبره تکلیف ورسي چه خلق به د الله تعالیٰ د لارے

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوْا

لاره نه | دَ الله | او تاسو دَپاره | عذاب دے | ډیر لوئے ۔ | او تاسو مه اخلئ

نه منع کول او تاسو له به ډیر لوئے عذاب درکړے شی ۔ او دَ الله تعالیٰ (سره کړے) دعهٔ

بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ

په بدل دَ وعدے دَ الله | قیمت | لږ | بیشکه څهٔ چه | دَ الله سره دی | هغه | ډیر غوره دی

(دَ دنیا) دَ لږے فائدے په عوض مهٔ خرڅوئ ، بیشکه کوم عوض نه چه الله تعالیٰ سره دی هغه تاسو له ډیر

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا

تاسو دَپاره | که چیرے تاسو | پوهیږئ ۔ | هغه څهٔ چه | تاسو سره دی | هغه به فنا کیږی | او څهٔ چه

بهتر دی که تاسو پرے پوهیږئ ۔ څهٔ چه تاسو سره پراته دی هغه به ختم شی او څهٔ چه

عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۭ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْٓا اَجْرَهُمْ

دَ الله سره دی | هغه (تل) باقی پاتے کیدُنکی دی | او مونږ به ضرور ورکړو | هغوته | کوموچه صبر وکړو | اجر دَ دوی

الله سره پراته دی هغه (تل) باقی (پاتے) دی او څوک چه ثابت قدم پاتے شو هغوئ ته به مونږ خامخا ضرور

بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ

دَ ډیرے نه غوره | هغه (عملونه) | چه دوی به کول | چا چه عمل وکړو | نیک | سړے وی

اجر ورکړو دَ هغوئ دَ ښو کارونو په عوض کښے کوم چه هغوئ کول ۔ نیک عمل چه هر څوک کوی که نارینه وی او که

اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ

او که ښځه وی | او هغه | مؤمن وی | نو مونږ به خامخا ژوند ورکړو هغهٔ ته | ژوندُن | پاکیزه

زنانه خو چه هغه مومن وی ، نو مونږ به ورله ضرور (په دنیا کښے) پاکیزه ژوند ورکړو

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا

او مونږ به خامخا ورکړو دوئ ته | دَ دوی اجر | دَ دوی دَ ښو عملونو | چه دوی به کول ۔ | بیا هر کله چه

او خامخا به ورله (په آخرت کښے) دَ هغوئ دَ ښو کارونو په عوض کښے اجر ورکړو ۔ نو هر کله چه

قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهٗ لَيْسَ

ته لولے | قرآن | نو پناه غواړه | دَ الله | دَ شیطان | رټلے شوی نه | بیشکه نهٔ دے

ته قرآن لوستل غواړے نو دَ شیطان مردود (دَ شر) نه پناه غواړه ۔ دَ هغهٔ قابو په

لَهٗ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا

دَ دهٔ | (څهٔ) زور | په هغو خلقو چه | ایمان ئے راوړو | او په خپل رب باندے | توکل کوی | بیشکه چه

داسے خلقو نهٔ چلیږی چه ایمان ئے راوړے وی او په خپل رب توکل کوی ۔ دَ هغهٔ قابو خو

سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع

غلبه دَ دهٔ | په هغو خلقو دَه چه | دوستی کوی دَهٔ سره | او کوم خلق چه | دَ الله سره | شریک مقرروی ۔

بس په هغه چا چلیږی چه هغه خپل دوست گنړی او (هغهٔ په تعلیم) الله له شریکان پیدا کوی ۔

ع ١٣ / ١٩

وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ وَّاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ

اوهر کله چه | بدل کړو موږ | يو آيت | په ځائے | د بل آيت | او الله | ښه پوهه دے | په هغه څه چه هغه نازلوي

او هر کله چه موږ د يو آيت په بدل کښے بل آيت راولېږو ، او الله تعالیٰ په هغے ښه پوهېږي څه چه

قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾ قُلْ

نو دوئ وائي | بېشکه | چه ته | له ځان نه جوړونکے يې | بلکه اکثر د دوي | نه | پوهيږي | ووايه

رالېږي نو دا خلق دوائي چه ته خو بس تش دروغ تړونکے يې . نا ! بلکه په دوئ کښے اکثر خلق نه پوهيږي .

نَزَّلَهٗ رُوْحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

نازل کړے دے دا | روح القدس (جبرائيل) | ستا د رب له طرف نه | په حق سره | چه مضبوط کړي (په ايمان) | مؤمنان

ته ووايه چه دا جبرائيل امين ستا د رب له طرف نه په حقه نازل کړے دے چه د ايماندارو خلقو ايمان پرے

وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ

او هدايت | او زيرے دے | مسلمانانو د پاره | او بېشکه موږ پوهيږو | چه دوي

مضبوط کړي او د مسلمانانو د پاره هدايت او زيرے دے . او موږ ته ښه معلومه ده چه دوئ

يَقُوْلُوْنَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهٗ بَشَرٌ ؕ لِسَانُ الَّذِيْ يُلْحِدُوْنَ

وائي | بېشکه چه | ده ته زده کوي | يو انسان | ژبه | د هغه چا | دوي نسبت کوي

وائي چه ده ته خو يو سړے ښودنه کوي . (حال دا چه کوم سړي ته دوئ دا سے بر ناحقه نسبت

اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّ وَّهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

طرف د هغه ته | عجمي (غير عربي) دے | او دا | ژبه | عربي ده | واضحه | بېشکه | هغه خلق چه

کوي د هغه ژبه خو عجمي ده او دا قرآن خو په صفا عربئ ژبه کښے راغلے دے . څوک چه د

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۙ لَا يَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ايمان نه راوړي | په آيتونو د الله | لاره نه ښائي دوي ته | الله | او دوي د پاره | عذاب دے

الله تعالیٰ په آيتونو ايمان نه راوړي، الله تعالیٰ هغوي په سمه لاره نه بوځي ، او هغوئ له دردناک

اَلِيْمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

دردناک | بېشکه | جوړوي | دروغ | هغه خلق | چه ايمان نه لري

عذاب مقرر دے . دروغ تړونکي خو هغه خلق دي ـــ چه د الله تعالیٰ په آيتونو باندې

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ

په آيتونو د الله | او هم دا خلق دي | دروغژن | څوک چه انکار وکړي | د الله

ايمان نه راوړي ، او هم دا خلق پوره دروغژن دي . څوک چه د ايمان راوړو نه پس بيا

مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّۢ

د خپل ايمان راوړو نه پس | سوا د هغه چا نه | چه مجبور کړے شي | او د ده زړه | مطمئن وي

د الله تعالیٰ نه انکار وکړي سوا د هغه چا نه کوم چه مجبوره کړے شي ، او د هغه زړه په ايمان باندې

بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مَّنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ

په ايمان | ليكن | څوک چه | پرانيزي | په كفر سره | (خپله) سينه | نو په هغوي باندې دَ

مطمئن وي (نو دا ے بنده مستثنیٰ دے) خو چا چه خپله سينه كفر ته پرانستله ، نو په هغوئ به

غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ

غصه | دَ الله | او دوی دپاره دے | عذاب | ډير لوئے | دا ځکه چه دوی

دَ الله تعالیٰ غضب وی ، او هغوئ له لوئے عذاب مقرر دے . دا ځکه چه دوئ

اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

خوښ كړو | ژوندِ دَ دنيا | په آخرت | او دا چه الله | لاره نه ښائی

دَ آخرت په مقابله كښې دَ دُنيا ژوند خوښ كړو ، او دا چه الله تعالیٰ كافرانو خلقو ته

الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ

قوم | دَ كافرانو ته | هم دا خلق دی چه | مُهر وهلے دے | الله

سمه لاره نه ښائی . هم دا هغه خلق دی دَ كومو په زړونو ، غوږونو

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

دَ دوی په زړونو | او دَ دوی په غوږونو | او دَ دوی په سترګو | او هم دا خلق دی

او سترګو باندې چه الله تعالیٰ مهر لګولے دے . او هم دا خلق (دَ خپل

الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠٩﴾

(دَ دين نه) بے خبره | هيڅ شک نشته | چه دوی | په آخرت كښې | نقصان مونډونكی دی

انجام نه) بے خبره دی ، دا لازمی خبره ده چه په آخرت كښې به دا خلق په زيان كښې پراته دی .

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوْا

بيا | بيشكه ستا رب | هغو خلقو دپاره | چه هجرت ئے وكړو | پس له دے نه چه | په مصيبتونو كښې واچولے شو

دَ دوئ برعكس ستا پروردګار دَ هغه چا په حقله چه په سختو سختو آزميښتونو كښې اچولے شوی

ثُمَّ جٰهَدُوْا وَصَبَرُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ

بيا | هغوی جهاد وكړو | او صبر ئے وكړو | بيشكه | ستا رب | پس له هغے نه | . بخښونكے

دو او دَ هغے نه پس ئے هجرت وكړو او (په تكليفونو باندې ئے) دَ صبر نه كار واخستو ، نو ستا رب دَ دے كارونو نه

رَّحِيْمٌ ﴿١١٠﴾ يَوْمَ تَاْتِىْ كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا

مهربان دے | په هغه ورځ | چه راپه شی | هر يو كس | چه جګړه به كوی | دَ خپل طرف نه

پس بخښونكے مهربان دے . په كومه ورځ چه به هر څوک دَ خپل طرف نه راځی او جګړه به كوی

وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ

او پوره به وركړے شی | هر نفس ته | څه چه ده كړی وی | او په دوی به ظلم نه شی كولے | او بيان كړو

او هر چا ته به دَ دَهٔ دَ عملونو پوره پوره بدله وركولے شی او په دوی به ظلم نه شی كولے ، او الله تعالیٰ

ع ١٤ ٢٠

اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَّاْتِيْهَا رِزْقُهَا

الله | مثال | دَ یو کلی | چه وو هغه په امن آرام نیونکے | راتلله به هغوئ ته | روزئ هغوئ

دَ یو کلی دَ خلقو مثال ورکوی چه هغوئ په امن او اطمینان سره اوسیدل ، روزی به ورته فراخه

رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ

فراخه | له هر ځایه نه | بیا ناشکری وکړه دغه کلی | دَ نعمتونو دَ الله | پس وڅکولو هغوئ ته الله

دَ هر ځایه راتله ، خو هغوئ دَ الله تعالیٰ دَ نعمتونو ناشکری وکړه ، نو الله تعالیٰ

لِبَاسَ الْجُوْعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١١٢﴾

جامه | دَ لوږے | او دَ ویرے | په سبب دَ هغه څه چه | دوی به کول .

دَ هغوئ دَ عملونو په وجه په هغوئ باندې لوږے قحط او ویره راوستله

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمُ

او بیشکه راغے دوی ته | یو پیغمبر | له دوی نه | پس دوی دروغژن وګڼلو هغه | نو ونیول دوی لره

او بیشکه هغوی ته هم له هغوی نه یو پیغمبر راغے نو هغوئ ئے دروغژن وګڼلو نو هغوی عذاب

الْعَذَابُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا

عذاب | او دوی ظالمان وو | پس خورئ | له هغه څه نه | چه روزی درکړے ده تاسو ته الله | حلاله

ونیول او هغوئ ظالمان وو . پس څه چه الله تعالیٰ تاسو له درکړی دی ، له هغے نه حلال

طَيِّبًا ۪ وَّاشْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿١١٤﴾

پاکیزه | او شکر کوئ | دَ نعمت دَ الله | که چرے تاسو هم دَ هغه | عبادت کوئ

او پاکیزه څیزونه خورئ ، او دَ الله تعالیٰ په نعمتونو شکر وباسئ که تاسو (په رښتیا) دَ هغه عبادت کوئ

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ

بیشکه | هغه حرام کړے ده | په تاسو | مرداره | او وینه | او غوښه | دَ خنزیر

هغه خو په تاسو باندې مرداره او وینه او دَ خنزیر غوښه او کوم څیز چه دَ الله تعالیٰ نه

وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ

او هغه څه | چه پرے نامه یاد شوی وی دَ غیر الله | بیا څوک چه مجبور شی | نافرمانه نه وی | او نه دَ حد نه تیریدونکے وی

سوا دَ بل چا په نامه مشهور شوے وی حرام کړی دی ، بیا څوک چه مجبور شی او نافرمانه او دَ حد نه تیریدونکے نه

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَا تَصِفُ

نو بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | او تاسو مه وایئ | هغه څیز ته | چه بیانوی

وی نو بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے . او تاسو مه وایئ هغه چه ستاسو ژبے دروغ

اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّهٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ

ژبے ستاسو | په دروغه | چه دا حلال دی | او دا حرام دی | دَ پاره دَ دے چه تاسو وتړئ | په الله

بیانوی ، چه دا حلال دی او دا حرام دی ، نتیجه ئے دا شی چه تاسو په الله باندې

الْكَذِبَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

دروغ | بیشکه | کوم خلق چه | تړی | په الله باندې | دروغ | هغوی نا کامیابیږی

دروغ وتړئ . بیشکه څوک چه په الله تعالیٰ دَ دروغو تهمتونه تړی هغوی هیڅکله نجات نهٔ بیامومی

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا

(داخو) فائده ده | لږه شان | او دوی دَپاره | عذاب دے | دردناک | او په هغو باندې | چه یهودیان دی

(دَ دنیا) لږ شان عیش دے او (بیا) هغوئی له دردناک عذاب مقرر دے . او څوک چه دَ یهودو په دین دی

حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ

حرام کړل موږ | هغه څه چه | موږ بیان کړی دی | په تا | له دے نه وړاندې | او ظلم نهٔ دے کړے موږ په دوی

په هغوئی باندې موږ هغه څیزونه حرام کړی وو کوم چه موږ تا ته مخوا بیان کړی دی . او موږ په هغوئی باندې هیڅ

وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ

او لیکن دوی | په خپلو ځانونو | ظلم کولو | بیا | بیشکه ستا رب | هغو خلقو دَپاره

زیاتے نهٔ دے کړے ، بلکه هغوئی پخپله په ځان زیاتے کولو . بیا بیشکه ستا رب هغو خلقو دَپاره کوم چه

عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ

چه عملونه وکړل | خراب | په ناپوهئ سره | بیا توبه وکړی | پس له دے نه

په ناپوهئ سره بَد عملونه وکړل بیا له هغے نه پس هغوئ توبه وکړی او خپل

ع ١٥ / ٩ / ٢١ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

او اصلاح وکړی | بیشکه ستا رب | پس له هغے نه | بخښونکے | مهربان دے

ځان سم کړی نو پس له دے نه ستا رب یقیناً بخښونکے مهربان دے

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ

بیشکه | ابراهیم | وو | لوئے پیشوا | فرمانبردار | دَ الله | یو طرفه (حق ته مائل) | او نهٔ وو هغه

بیشکه ابراهیم (دَ خلقو لوئے) پیشوا دَ الله تعالیٰ فرمان منونکے او صرف حق طرف ته مائل وو . او هغه له

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ

له مشرکانو نه | شکر کونکے وو | دَ هغهٔ دَ نعمتونو | هغهٔ دے غوره کړے وو | او دهٔ ته ئے هدایت وکړو

مشرکانو نه نهٔ وو ، دَ الله تعالیٰ دَ نعمتونو شکرګزار وُو (الله تعالیٰ) دے غوره کړے وو او په سمه

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ

سمے لارے طرف ته | او ورکړه موږ دهٔ ته | په دُنیا کښے | ښیګړه | او بیشکه دے به

لار ئے روان کړے وو . او موږ ورته په دُنیا کښے هم ښهٔ حالت ورکړے وو او په آخرت

فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ

په آخرت کښے هم | له نیکو بندګانو نه وی | بیا موږ وحی وکړه | ستا طرف ته | چه پیروی وکړه | دَ دین

کښے هم په صالحانو کښے شمیر دے . بیا موږ تا ته دا وحی وکړه چه دَ ابراهیم په لاره

اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ

دَ ابراهيم | چه يو مخيز وو | او نهٔ وو | له مشرکانو نه | بيشکه مقرر کړے شوے وو

روان او سه چه يو مخيزے وو او په مشرکانو کښے شامل نهٔ وو . (دَ) سبت (احترام) خو په هغه

السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ

(احترام) دَ ورځے دَ خالی | په هغو خلقو باندے | کوم چه اختلاف وکړو | په هغے کښے | او بيشکه | ستا رب | به فيصله وکړی

چا مقرر شوے وو چه په دے حقله ئے اختلاف کړے وو او بيشکه ستا رب به دَ قيامت په ورځ

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ

دَ دوی په مينځ کښے | په ورځ دَ قيامت | په هغه څه کښے | چه دوی به په هغے کښے اختلاف کولو | دعوت ورکړه (خلقو)

دَ دوی په مينځ کښے فيصله وکړی په کومو خبرو کښے چه دوئ اختلاف کولو . ته دَ خپل رب

اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ

دَ خپل رب دَ لارے طرف ته | په حکمت | او په نصيحت | ښهٔ سره | او بحث وکړه دوی سره

دَ لارے طرف ته په حکمت او په ښهٔ نصيحت سره بلنه کوه ، او دوئ سره په

بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

په داسے طريقه | چه ښه وی | بيشکه | ستا رب | هغه ښهٔ پوهيږی | په هغه چا چه | گمراه شو

بهتره طريقه بحث کوه ، بيشکه ستا رب ته ښهٔ معلومه ده چه څوک دَ هغهٔ دَ لارے نه

عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ

دَ هغهٔ دَ لارے نه | او هغه ښهٔ پوهيږی | په سمه لار موندونکو | او کهٔ چرے | تاسو بدله اخلئ

گمراه شوے دے ؟ او هغه دَ هدايت خاوندان هم ښهٔ پيژنی . او کهٔ تاسو بدله اخستل

فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهٖ ؕ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ

نو تاسو بدله واخلئ | په مثل دَ هغے | چه تاسو سره معامله شوے ده په هغے | او کهٔ چرے تاسو صبر وکړئ | نو خامخا دا

غواړئ نو بس دومره قدر درد ورته ورسوئ څومره چه ئے تاسو ته رسولے وی او کهٔ صبر وکړئ نو دا کار دَ

خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ

ښهٔ دے | صبر کوونکو دَ پاره | او ته صبر کوه | او نهٔ دے صبر ستا | مگر دَ الله په مدد دَ

صبر کوونکو دَ پاره ډير بهتر دے ، او (اے پيغمبره !) ته صبر کوه او ستا صبر خو بس دَ الله تعالیٰ په توفيق

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

او ته مهٔ غمژن کيږه | په دوی باندے | او نهٔ شے | زړهٔ تنگے | له هغه څهٔ نه | چه دوی ئے تدبير کوی

دے او دَ دوئ په حال غم مهٔ کوه ، او دَ دوئ په فريبونو خپل زړهٔ مهٔ تنگوه

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّالَّذِيْنَ هُمْ مُّحْسِنُوْنَ ﴿١٢٨﴾ ع ١٦/٩ ٢٢

بيشکه الله | سره دے | دَ هغو خلقو | چه پرهيزگاری | او هغو خلقو (سره دے) | چه نيکی کوونکی دی .

بيشکه الله تعالیٰ دَ هغه چا سره مل دے څوک چه پرهيزگاروی او څوک چه ښهٔ سلوک ساتی .